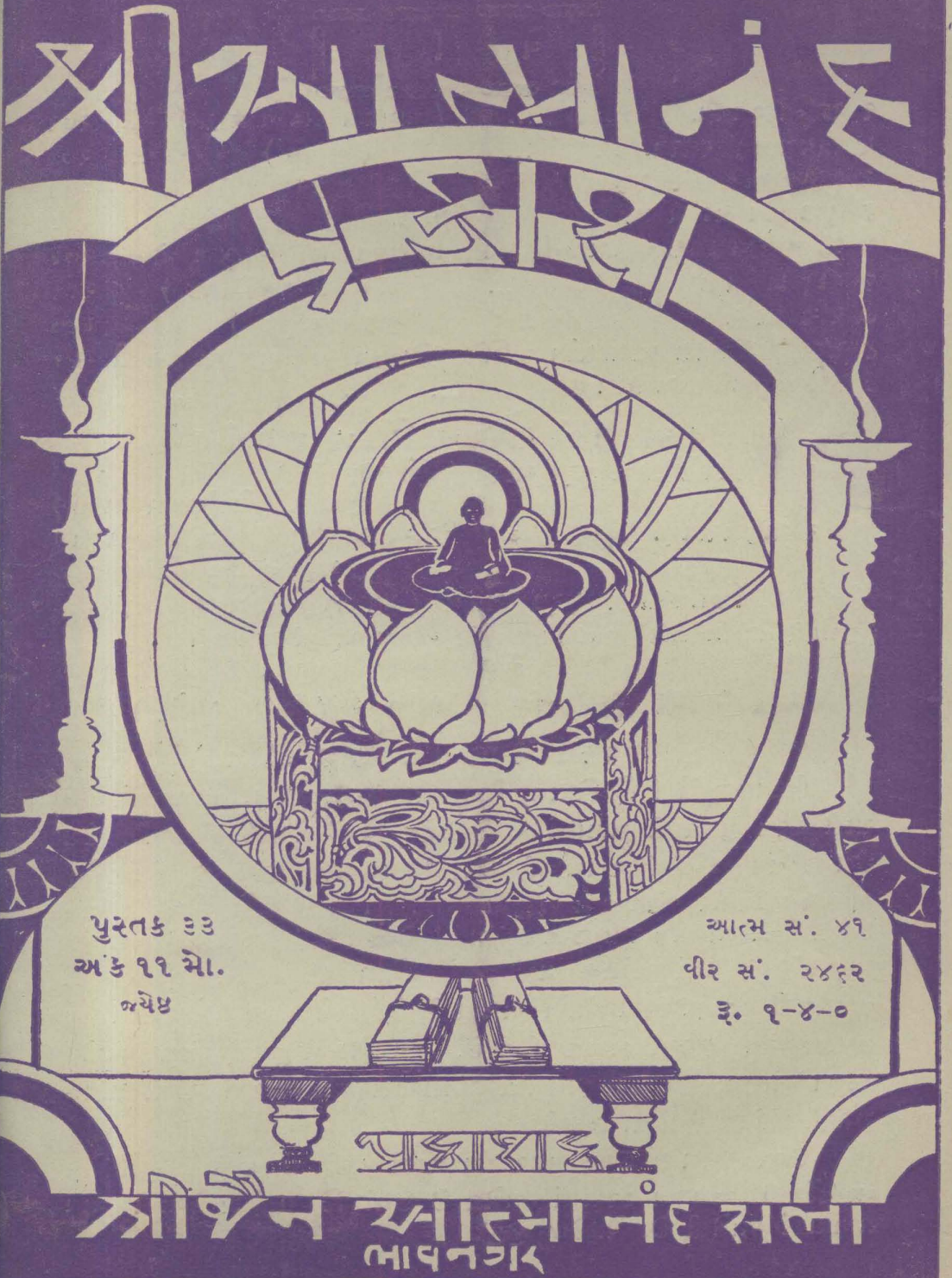




વિષય-પરિચય.

૧ શાન્તિ-સ્તવન.	...	(આશુલાલ શાહ નડોદકર.)	... ૨૭૧
૨ સત્યજ્ઞાનનું રહસ્ય.	...	(અનુવાદ)	... ૨૭૨
૩ શ્રવણ અને સંસ્મરણ.	...	(શ્રી સુશીલ)	... ૨૭૫
૪ સુભાષિત પદ સંગ્રહ.	...	(સ. ક. વિ.)	... ૨૭૮
૫ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની કેટલીક વિશિષ્ટતાઓ.	(રાજપાળ બહોરા)		૨૭૬
૬ મારગાડ યાત્રા.	...	(મુનિ શ્રી ન્યાયવિજયજી)	૨૮૨
૭ પાંચ સકાર.	...	(વિક્રમદાસ ગ. શાહ)	... ૨૮૭
૮ સભાએ ઉજવેલ ચાલીશમો વાર્ષિક મહોત્સવ અને ગુરુરાજ જયંતી.	૨૯૩		
૯ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	૨૯૪

શ્રી જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરિઝ. છપાતાં ગ્રંથો.

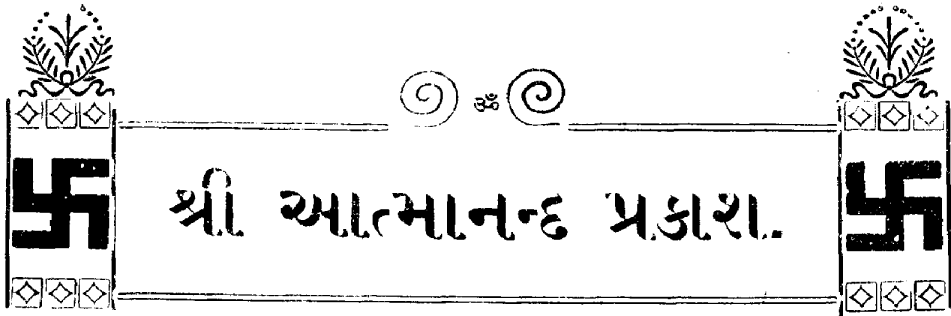
- ૧ શ્રી ત્રિપદ્ધિશ્લાકા પુરૂષ ચરિત્ર (મૂળ દશે પર્વો) પ્રત તથા
જુકાકારે. (નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં)
- ૨ ધાતુપારાયણ. ૩ શ્રી વૈરાગ્ય કલ્પલતા (શ્રી યશોવિજયજીકૃત)
પ્રાકૃત વ્યાકરણ દુષ્ટિકાવૃત્તિ.

શ્રી ત્રિપદ્ધિશ્લાકા પુરૂષ ચરિત્ર (પ્રથમપર્વ) તૈયાર થઇ ગયું છે.
(જુકાકારે તથા પ્રતાકારે) આઈડીંગ થાય છે, આવતા માસમાં પ્રગટ થશે.

શ્રી વીશ સ્થાનક તપ પૂજા (અર્થ સાથે.) (વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન તથા મંડળ સહિત.)

વિસ્તારપૂર્વક વિધિ વિધાન, નોટ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, મંડળ વગેરે અને સાદી સરલ ગુજરાતી ભાષામાં અર્થ સહિત અમોએ પ્રકટ કરેલ છે. વીશ સ્થાનક તપ એ તીર્થંકરનામકર્મ ઉપાર્જન કરનાર મહાન તપ છે. તેનું આરાધન કરનાર બહેન તથા બંધુઓ માટે આ ગ્રંથ અતિ મહત્વનો અને ઉપયોગી છે. શ્રી વીશ સ્થાનક તપનું મંડળ છે તેમ કોઈ અત્યાર સુધી જાણતું પણ નહોતું, છતાં અમોએ ઘણી જ શોધખોળ કરી, પ્રાચીન ઘણી જ જૂની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી મોટો ખર્ચ કરી, ફોટો બ્લોક કરાવી તે મંડળ પણ છપાવી આ જુકમાં દાખલ કરેલ છે. આ એક અમૂલ્ય (મંડળ) નવીન વસ્તુ જિનાલય, ઉપાશ્રય, જ્ઞાનભંડાર, લાઈબ્રેરી અને ઘરમાં રાખી પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવા લાયક ચીજ છે.

ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવી સુશોભિત આઈડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે છતાં કિંમત બાર આના માત્ર રાખવામાં આવેલી છે. પોસ્ટેજ જુદું.



નમો વિશુદ્ધધર્માય, સ્વરૂપપરિપૂર્તયે ।
 નમો વિકારવિસ્તાર-ગોચરાતીતમૂર્તયે ॥ ૧ ॥

“ સંપૂર્ણે જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રાદિ વિશુદ્ધ ધર્મેવાળા,
 સ્વસ્વરૂપની પૂર્ણતાને પામેલા અને વિકારોના સમૂહનો પાર
 પામેલા-એવા જે કોઈ મહાત્મા હોય તેને નમસ્કાર હો. ”

ઉપમિતિલવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૩૩ { વીર મં. ૨૪૬૨. જેઠ, આત્મસં. ૪૦. } અંક ૧૧ મો.

શાન્તિ-સ્તવન

[ત્રાલ: રાધે કૃણુ ઓલ મુખસે]

શાન્તિ શાન્તિ ઓલ, મુખસે—
 શાન્તિ શાન્તિ ઓલ, તેરા કર્મ-અંધ તોડ. શાન્તિ૦
 તેરા કામ ક્રોધ સહુ હરના,
 નિશદિન શાન્તિ શાન્તિ જપના;
 બાથુ હૃદય તેરા ઓલ, તેરા કર્મ-અંધ તોડ. શાન્તિ૦
 બાથુલાલ પાનાચંદ શાહ-નડોદકર.

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

(જૈન દષ્ટિએ)

ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૫ થી શરૂ.

સૃષ્ટિનાં રહસ્યનું સમાધાન માયાવાદ કે કોઈ બીજાં તત્ત્વજ્ઞાનથી શક્ય નથી. ચેતન અને અચેતન એ સર્વથા ભિન્ન પ્રકારનાં બે પ્રધાન દ્રવ્યોના પ્રારંભિક સ્વીકારથી જ સૃષ્ટિનાં રહસ્યનું સમાધાન થઈ શકે છે. જડવાદીઓ સૃષ્ટિનાં રહસ્યને જાંગે માત્ર ભૌતિક દ્રવ્યનો જ સ્વીકાર કરે છે. ભૌતિક દ્રવ્યોમાંથી ધરણા આદિની સંભાવના શક્ય ન હોવાથી એકલા ભૌતિક દ્રવ્યના સ્વીકાર માત્રથી વિશ્વનાં રહસ્ય સંબંધી સમાધાન અશક્ય થઈ પડે છે. સર ઓલીવર લોન્ગે આથી યથાર્થ જ કહ્યું છે કે:-

“ જડવાદીઓ જેને ભૌતિક દ્રવ્યરૂપ ગણે છે તે વસ્તુતઃ ચેતનાનું એક સ્વરૂપ છે. વિચારયુક્ત ચિત્તથી ચેતનાયુક્ત દશાનું અસ્તિત્વ ભિન્ન ન હોઈ શકે. જડવાદ અને અધ્યાત્મવાદ એ બંનેમાં અધ્યાત્મવાદ મને ઇષ્ટ લાગે છે. ”

શ્રી નેમી-સ્તવન

[ચાલ: દુનિયાને ઊંધા ચશમા ...]

નેમી જિણુંદ તારી, મુરતિ મધુરી લાગે.

અદ્ભુત બિંબ તારું,

જીવન ઉબલે મારું,

જિનજી નિહાળી આજે, મુરતિ મધુરી લાગે. નેમીં

પાછા તોરણેથી સીધાવી,

શીવરમણી કરી જ ખ્યારી,

અજબ જિનજી નિહાળી, મુરતી મધુરી લાગે. નેમીં

અર્જ સુણોને મારી,

શિવરમણી આપોજ ખ્યારી,

એજ અરજ બાળુ, મુરતિ મધુરી લાગે. નેમીં

બાળુલાલ પાનાચંદ-શાહ, નડોદકર.

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

૨૭૩

વિશ્વને સ્વપ્નરૂપ માનવાથી અસ્તિત્વયુક્ત વસ્તુઓ ઉપર કશીયે અસર નથી થતી. વિશ્વમાં કેાનું કેાનું અસ્તિત્વ છે એ સંબંધમાં આપણા જે વિચારો હોય તે જ વિચારો ઉપર માયાવાદ અને અમાયાવાદ વચ્ચેનો વિભેદ નિર્ભર રહે છે.

ભૌતિક વિશ્વની સત્યતાનો ઇન્કાર કર્યાથી, ભૌતિક વિશ્વનો સંપૂર્ણ અભાવ એવો અર્થ નિષ્પન્ન થતો નથી. ભૌતિક વિશ્વની સત્યતાના અસ્વીકાર માત્રથી વિશ્વ સ્વપ્નરૂપ નથી બની જતું. વસ્તુઓનાં પરિવર્તનીય સ્વરૂપને કારણે વસ્તુઓની ક્ષણિકતા ચિત્તને લાગે છે, આથી વિશ્વ કેટલાકને સ્વપ્નરૂપ લાગે છે. ચિરસ્થાયિતા એ જ સત્ય વસ્તુ કે સત્યતાની કસોટીરૂપ છે. આથી જ હર્બર્ટ સ્પેન્સરે કહ્યું છે કે:-

“ ચેતનાની સ્થિરતા એ સત્ય વસ્તુ છે. સ્થિરતાને કારણે સત્ય વસ્તુની બરોબર કસોટી થઈ શકે છે. સ્થિરતા એ જ સત્ય વસ્તુની કસોટીરૂપ છે. સત્ય વસ્તુ સ્થિરતાને કારણે અસત્ય વસ્તુથી વિભિન્ન બને છે. સત્ય વસ્તુ એ કંઈ વિષયાશ્રિત સત્ય નથી. સત્ય વસ્તુમાં અનિશ્ચિત સત્યની સંભાવના પણ ન હોઈ શકે. સત્ય વસ્તુ સદાયે સ્વરૂપ આદિ દ્રષ્ટિએ ચિરસ્થાયી રહે છે. સત્ય વસ્તુના સંબંધમાં તેની ચિરસ્થાયિતા વિના બીજો કશોયે ભાવ આપણને નથી આવી શકતો. સ્થિરતા એ સત્ય વસ્તુની અંતિમ પરીક્ષા છે એમ આ ઉપરથી પણ નિષ્પન્ન થાય છે. સત્ય વસ્તુનું અસ્તિત્વ અજ્ઞાન સ્વરૂપમાં હોય કે જ્ઞાન સ્વરૂપમાં હોય પણ ચિરસ્થાયિતાથી એની ખરી કસોટી થઈ શકે છે. ”

ઇંદ્રિયોથી દ્રશ્યમાન થતી વસ્તુઓ વિગેરે પરિવર્તનશીલ અને અશાશ્વત્ છે. ઇંદ્રિયોથી જ્ઞેય ભાવો અને વસ્તુઓનું સત્ય પરસ્પર આશ્રિત છે એમ દ્રવ્યની સંપૂર્ણ સ્થિરતાની તુલનાની દ્રષ્ટિએ કહી શકાય. આથી મનોભાવો વિગેરે બ્રહ્માત્માદક (માયાવી) છે એમ (અલંકારિક દ્રષ્ટિએ) કહેવું એ સર્વથા યુક્ત છે.

માયાવાદીઓ ભાવપ્રધાન વસ્તુઓને પ્રાધાન્ય આપે છે અને દ્રશ્ય સત્ય વસ્તુઓનો ઇન્કાર કરે છે એ સાવ ભૂલભર્યું છે. વિશ્વમાં દ્રશ્યમાન થતી વસ્તુઓ જે વસ્તુઓનું નિરીક્ષણ કરતી ચેતનાની દ્રષ્ટિએ ભાવોરૂપ છે તે એકમેકથી વિભિન્ન હોવાથી તેમની રચના કેાઈ ને કેાઈ દ્રવ્યમાંથી થઈ હોવી જોઈએ એમ નિષ્પન્ન થાય છે. ભાવોના સંબંધમાં પણ આ જ મંતવ્ય ક્લિત થઈ શકે છે. અને શૂન્યમાંથી શૂન્યની જ ઉત્પત્તિ ન સંભવી શકે. આથી

૨૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વસ્તુ આદિની રચનામાં કારણભૂત દ્રવ્ય શાશ્વત હોવું જોઈએ. સંપૂર્ણ સ્થિરતા એ ભૌતિક દ્રવ્ય જેમાંથી વસ્તુઓ બને છે તેનું એક વિશિષ્ટ સ્વરૂપ છે એમ આ રીતે ક્લિત થાય છે. સંપૂર્ણ સ્થિરતા એ વસ્તુના પર્યાયોનું વિશિષ્ટ સ્વરૂપ નથી. કુદરતનાં પ્રવર્તમાન બળોને કારણે વસ્તુમાં જે પર્યાયો થયા કરે છે તે પર્યાયોને સંપૂર્ણ સ્થિરતા એટલે ચિરસ્થાયિતારૂપ વિશિષ્ટ સ્વરૂપ ન હોઈ શકે.

માયાવાદ વિશ્વને ભ્રમરૂપ ગણે છે છતાંયે તેના અસ્તિત્વનો સ્વીકાર કરે છે-વિશ્વનું અનસ્તિત્વ જ છે એમ માયાવાદ નથી કહેતો. આથી ભૌતિક વિશ્વના સંબંધમાં બીનમાયાવાદીઓનું જે મંતવ્ય છે તે જ મંતવ્ય માયાવાદીઓનું પણ છે એમ કહી શકાય. વિશ્વને ભાવરૂપ ગણીએ કે વસ્તુઓરૂપ ગણીએ એ સર્વ સરખું છે. અન્વીક્ષણુનો તાત્કાલિક આશ્રય ભાવ હોવાથી, વિશ્વ ભાવરૂપ પણ ગણી શકાય અને વસ્તુઓ રૂપ પણ ગણી શકાય, ચિત્તના વિવિધ ભાવો બાહ્ય ઉત્તેજનાને લીધે જન્ય થાય છે. આથી ચેતનારૂપ દ્રષ્ટા ઉપરાંત અન્ય કોઈ વિશ્વનું અસ્તિત્વ પણ છે એમ ક્લિત થાય છે. ભાવો એટલે દ્રશ્યમાન જન્ય એવો અર્થ લઈએ તો ભિન્ન ભિન્ન ભાવોમાં તેમનાં તત્ત્વની દ્રષ્ટિએ વિભેદ હોય એમ જરૂર સ્વીકારવું પડે. ભાવોની પરિણતિ કોઈ દ્રવ્યથી થાય છે એમ કહેવાની આ એક રીત છે. ભાવોની પરિણતિનું કારણભૂત દ્રવ્ય તે ભૌતિક દ્રવ્ય. ભૌતિક વિશ્વના નિઃસારણુ વિષયક માયાવાદીઓની માન્યતા સર્વથા અસત્ય છે. એ માન્યતામાં સત્ય કોઈ કાળે સંભવિત નથી એ નિઃશંક છે. વિશ્વનું અસ્તિત્વ તેનાં નિરીક્ષણથી સ્વયમેવ સિદ્ધ થાય છે.

વસ્તુઓનાં નિરૂપણમાં અસત્ય અને અયોગ્ય શબ્દોનો પ્રયોગ કરીને માયાવાદીઓ જે તે પ્રશ્નનું સમાધાન નથી કરી શકતા. માયાવાદીઓ અસત્ય અને અયોગ્ય શબ્દોના પ્રયોગથી પોતાની પરિસ્થિતિ અત્યંત વિકટ બનાવે છે. ‘માયા’, ‘ભ્રમ’ વિગેરે શબ્દો એવા છે જેથી વૈજ્ઞાનિક વિચારણાના મહાન્ પ્રદેશમાં વિદ્યમાન તથા અગાધ જ્ઞાનથી માયાવાદી સર્વથા વિમુખ રહે છે. સત્ય અને અસત્ય વચ્ચેનો ભેદ યથાર્થ રીતે ન સમજાયાથી સત્યની પ્રાપ્તિ અશક્ય બને છે. આત્માનું જ્ઞાન એ સર્વોચ્ચ શ્રેયનું આદિ કારણ છે એ સર્વથા સત્ય છે. આત્માના અસ્તિત્વનો જ અસ્વીકાર કરનાર જડવાદીઓથી સર્વોચ્ચ શ્રેયની સંસિદ્ધિ કદાપિ શક્ય નથી. આ શંકાદોષ અને અજ્ઞાનથી અસત્ય પરિણમે છે. સત્ય જ્ઞાન આશંકા આદિથી વિમુક્ત જ હોય. અસત્ય

જૈન સંઘ અને જાગૃત સમાજ

(શ્રી. સુશીલ)

જૈન સંઘની અહિંસા અને ત્યાગ-વિરાગની ભાવના સામાન્ય જન-સમૂહમાં ખૂબ બાણીતી છે, પરંતુ જૈનોની એક સ્વતંત્ર સંસ્કૃતિ હતી અને એ સંસ્કૃતિએ મૌલિક સાહિત્યનો જન્મ આપ્યો હતો અને એ જ સંસ્કૃતિનું દ્વંધપાન કરી શિષ્યે પોતાનું સૌંદર્ય વિસ્તાર્યું હતું એવી એવી ઘણી બાબતો હજી અંધારામાં રહી જવા પામી છે. જૈન સંઘને વિવિધ રાજકીય તેમજ આર્થિક કષ્ટોને લીધે ઘણીવાર સ્થાનપલટાં કરવાં પડ્યાં છે. એક વૃક્ષના થડમાંથી જેમ અનેક શાખાઓ-ડાળીઓ ફૂટે તેમ જૈનસંઘ ભારતવર્ષના બુદ્ધ બુદ્ધ દેશોમાં ફેલાયો હતો. બુદ્ધ પડવા છતાં જૈન સંઘે પોતાની સંસ્કૃતિના પ્રાણુવેગને ક્યાંય પણ ક્ષીણ થવા દીધો નથી. જ્યાં જ્યાં જૈન તપસ્વીઓ કે જૈન ઉપાસકો ગયા છે ત્યાં ત્યાં તેમણે પોતાવી સભ્યતાનો શાંતિપૂર્વક પ્રચાર કર્યો છે. પોતાથી બુદ્ધી પડતી સભ્યતાઓને, કમે કમે પોતામાં પચાવી છે.

ભયંકર દુકાલને લીધે કેટલાક જૈન મુનિઓને દક્ષિણ તરફ જવાની જરૂર પડી એ પ્રકારનો ઐતિહાસિક ઉદ્દેશ આપણા શાસ્ત્રોમાં છે, પણ જૈન અને અપૂર્ણ પરિભાષાથી સત્ય જ્ઞાનની પ્રાપ્તિમાં અનેક આવરણો ઉપસ્થિત થાય છે. જડવાદીઓ ચેતનાનાં વાસ્તવિક સ્વરૂપનાં અજ્ઞાનને લીધે સંભ્રમ-દશામાં નિમગ્ન રહે છે. ચેતના એ ભૌતિક પદાર્થની પરિણતિરૂપ છે એવી માન્યતાને લઈને તેમને ચેતનાનું સ્વરૂપ નથી સમજતું. ચેતનાનાં સ્વરૂપનું યથાર્થ જ્ઞાન થતાં ભૌતિક દ્રવ્યનાં આવરણનું નિઃસારણ થાય છે. ચેતનાનાં યથાયોગ્ય જ્ઞાનને પરિણામે મનુષ્યની આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ સત્વર થવા માંડે છે, આત્મજ્ઞાનનો આવિષ્કાર થાય છે અને પરમાત્મ પદનાં સમીપવર્તી અસ્તિત્વથી આત્મ સાક્ષાત્કારની પરમ સુખમય સ્થિતિનો પ્રારંભ પણ થવા લાગે છે. આ રીતે આત્માની પરમ સુખમય દશાના શ્રીગણેશ મંડાય છે. આહુ.

૨૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સાધુઓએ, દક્ષિણમાં ગયા પછી ત્યાં જૈન સંસ્કૃતિનો કઈ રીતે પ્રચાર કર્યો? દક્ષિણની લોકભાષાની કેવી સેવા કરી? અને ક્રમે ક્રમે રાજ્યાશ્રય મેળવી કેટ-કેટલાં મંદિરો-મઠો અને વિદ્યાપીઠો નિર્માણમાં? તે આપણે નથી જાણતાં. દક્ષિણમાં એવી શાખા જલે જુદી પડી પણ એમાં જૈનત્વનો જ પ્રાણવેગ વહેતો હતો એ વાત નવેસરથી કહેવાની જરૂર નથી.

તામિલ એ દક્ષિણની મુખ્ય લોકભાષાઓ પૈકીની એક મુખ્ય ભાષા છે. આ ભાષાના વિકાસનો ઇતિહાસ આ લેખમાં શ્રી વસન્તકુમુર અટ્ટોપાધ્યાય નામના એક વિદ્વાન, જૈન સાહિત્યને ઘણું સાફ-ઉચ્ચ સ્થાન આપે છે. તેઓ કહે છે:

“ ખ્રીષ્ટીય આઠમા શતકથી બારમા શતક સુધી દક્ષિણાત્યમાં જનોનો “ સવિશેષ પ્રાદુર્ભાવ દેખાય છે. જૈનોના પ્રતાપે પાંડય અથવા તામિલદેશમાં “ ચાર-ચાર સૈકાઓ કરતાં પણ વધુ વખત લગી સાહિત્યસેવા ચાલુ રહી. “ પ્રાચીન સમયમાં મદુરા શહેરમાં એક જૈન વિશ્વવિદ્યાલય પણ હતું. આ “ વિશ્વવિદ્યાલયે ઘણા તામીલ કાવ્યો અને જૈન ધર્મગ્રંથોનો પ્રચાર કર્યો “ હતો. જૈન તામીલ સાહિત્ય ઉપર સામાન્યપણે સંસ્કૃતનો ખૂબ પ્રભાવ “ પડ્યો હતો. તે પણ એણે તામિલ સાહિત્યમાં એક વિશેષતા ઉમેરી હતી. “ નીતિ સાહિત્યમાં એ મૌલિકતા દેખાઈ આવે છે. જે કોઈ પાશ્ચાત્યપંડિત, “ તામિલ સાહિત્યનો અભ્યાસ કરે છે તે કહે છે કે સંસ્કૃત કરતાં પણ “ તામિલ સાહિત્ય એ વિષયમાં વધુ સમૃદ્ધ છે. ”

વાસ્તવિક રીતે તો જૈન સાહિત્ય એ કરતાં પણ વધુ પ્રાચીન હોવું જોઈએ, પરંતુ ઉપરોક્ત લેખક કહે છે તેમ આઠમા શતક પહેલાંના સાહિત્યનો ખરાબર પત્તો નથી લાગતો. પ્રાચીન સાહિત્ય બધું “ અગત્ય ” નામના ઋષિના ખાતે જ ચડ્યું છે. અગત્ય ઋષિના નામથી ઘણા લેખ-કોએ કાવ્યસાહિત્ય યોજ્યાં હતાં અને તે આજે પણ મોજુદ છે.

જૈન સાહિત્ય-મહારથીઓની સેવાનો ઉદ્દેશ કરતાં એ જ પંડિત ઉમેરે છે:

“ તિરૂવલ્લુવરે રચેલો એક નીતિશાસ્ત્રનો કિંવા પુરૂષાર્થની પ્રેરણા આપતો ગ્રંથ તામીલમાં બહુ નામાંકિત છે. એમાં ધર્મ, અર્થ, કામ એ ત્રણ પ્રકારના પુરૂષાર્થ વિષે સૂત્રાત્મક વિવેચન છે. આના કરતાં વધુ પ્રાચીન ગ્રંથ

અવણુ અને સંસ્મરણ.

૨૭૭

ઉપલબ્ધ નથી. જૈનધર્મના મૂલ મંત્ર-અહિંસા ધર્મ ઉપર જ એ ગ્રંથનો પાયો છે. સર્વ જીવો પ્રત્યે મૈત્રી લાવના રાખવી એ ગ્રંથનું મુખ્ય સૂત્ર છે.”

દક્ષિણમાં, પાછળથી શ્રી રામાનુજચાર્ય તથા શંકરાચાર્યનું ખૂબ જોર ભર્યું હતું. પણ આ પ્રાચીન ગ્રંથમાં એ બે પૈકી એકે આચાર્યની સીધી કે આડકતરી અસર દેખાતી નથી.

નાલડિઅર, એવી જ જાતનો એક પ્રાચીન ગ્રંથ છે. એનો અર્થ ચતુષ્પદી જેવો થાય છે. એમાં પણ ધર્મ, અર્થ અને કામનો વિષય ચર્ચવામાં આવ્યો છે.

ત્રિંતામણીના લેખક તો નિર્વિવાદપણે જૈન જ હતા. એમને તામીલ કવિઓના સમ્રાટ તરિકે ઓળખાવવામાં આવે છે.

કોષ અને વ્યાકરણના વિષયમાં જૈન લેખકો પછાત નથી રહ્યા. તામીલમાં આજે પરનંતિકૃત નનૂલ નામનું વ્યાકરણ આધારભૂત ગણાય છે. એના યોજક પણ જૈન જ હતા.

જૈન યુગની પછી શૈવ તથા વૈષ્ણવયુગ આવ્યો. જૈન-સંસ્કૃતિ, સાહિત્ય અને લોકગીતદ્વારા જનસમૂહમાં પ્રવેશ પામી ચૂકી હતી. શૈવ અને વૈષ્ણવ સાધુ-સંતોએ એ જ રાજમાર્ગ સ્વીકાર્યો. ઇતિહાસ કહે છે કે જે રીતે શ્રમણોએ લોકપ્રિયતા સંપાદન કરી હતી તે જ રીતે શૈવ તેમજ વૈષ્ણવ લેખકોએ પોતપોતાના મંતવ્યોનો પ્રચાર કર્યો. આખરે એમને પણ રાજનો આશ્રય મળ્યો. જૈનો ધીમે ધીમે સાહિત્યના ક્ષેત્રમાંથી ખસતા ગયા તેમ તેમ સંઘનું પ્રભાવ-તેજ પણ ઝંખવાતું ચાલ્યું.

તામીલ સાહિત્યનો ઇતિહાસ આજે પણ એક યોધપાઠ આપે છે: “લોક-હૃદયમાં પ્રવેશવું હોય તો સરળ-સુગમ વાણીમાં સાહિત્ય રચો અને તેનો ખૂબ પ્રચાર કરો.” આજે આપણે એ માર્ગની ઉપેક્ષા કરી છે અને તેનું પરિણામ એ આવ્યું છે કે આપણે દિનપ્રતિદિન વધુ ને વધુ સંકુચિત તેમજ અનુદાર બનીએ છીએ.

સુભાષિત પદ સંગ્રહ.

૧ પાંચ પ્રકારના શૌચ-પવિત્રભાવ:—સત્ય, તપ, ઇન્દ્રિયનિગ્રહ, સર્વ-પ્રાણીદયા અને જળશૌચ પાંચમો કહ્યો છે.

૨ આ માર્ગ અને આ પરાયું એવી ગણના કુદ્ર જીવોની હોય છે. ઉદાર ચરિત્ર-આત્માઓને તો સારી આલમ કુટુંબરૂપ હોય છે.

૩ દેવાંશી કોણ હોય છે?:—દેવપૂજા, દયા, દાન, દાક્ષિણ્ય, દક્ષતા-હાપણ અને મન-ઇન્દ્રિયો ઉપર કાબૂ રાખનાર દેવાંશી કહેવાય છે.

૪ સુપાત્રે દાન, નિર્માળ શીલ, વિવિધ તપ અને શુભ ભાવના એ ચાર પ્રકારના ધર્મને મુનિજનો વખાણે છે.

૫ કોઈ એક ગમે તેટલું દાન દે પણ તે જીવ-દયાને ન પહોંચે.

૬ સુસ આત્મા અપકારી ઉપર વિશેષે કરૂણા દાખવે. જેમ કોપવશ દંશ દેનારા ચંડકોશીયા ઉપર વીર પ્રભુએ દાખવી.

૭ એક દિવસનો જ્વર છ માસનું તેજ-ગળ હરી જાય છે; પણ ક્રોધ-કષાય, કોટો પૂર્વનું સંચેલું સુકૃત હરી લે છે.

૮ ભૂમિગત પ્રાણી પવિત્ર, પતિવ્રતા નારી પવિત્ર, ધર્મશીલ રાજા પવિત્ર લેખાય છે તેમ બ્રહ્મચારી સદા પવિત્ર લેખાય છે.

૯ ગુરૂમહારાજની સાક્ષીએ અંગીકાર કરેલું વ્રત પ્રાણાન્તે પણ ભાંગવું નહીં; કેમકે વ્રતભંગ અતિદુઃખદાયક બીવડે છે. ત્યારે પ્રાણ તો જન્મો-જન્મમાં નવા સાંપડે છે.

૧૦ દેહરૂપી કારાગ્રહમાં ચાર કષાયો ચાર ચોકીદાર સમા છે. જ્યાં-સુધી તે હુદ્દા દોષો જાગતા છે ત્યાં સુધી મોક્ષ દૂર છે.

૧૧ સેંકડોમાં કોઈક શૂરો જાગે, હજારોમાં કોઈક પાંડિત અને લાખોમાં કોઈક ખરો વક્તા બને. ખરો દાતા તો એથી દુર્લભ છે.

૧૨ દીન-અનાથને ઉદ્ધર્યા નહીં, સાધર્મીજનોની સાચી-સેવા-ભક્તિ કરી નહીં અને વીતરાગ પરમાત્માને નિજ હૃદયમાં ધાર્યા નહીં તો સારો જન્મ એણે ગુમાવ્યો જાણવો.

૧૩ સંત-સાધુ ઉત્તમ પાત્રરૂપ, વ્રતધારી સુશ્રાવકજનો મધ્યમ પાત્રરૂપ અને વિરતિ (વ્રત નિયમ) વગરના સમ્યગ્દષ્ટિ જનોને જઘન્ય પાત્રરૂપ જાણી તેમનો યથાયોગ્ય આદર કરવો કહ્યો છે. સુરેષુ કિં બહુના ?

સ. ક. વિ. ઇતિશમ.

શ્રી આત્મારામજી મહારાજની કેટલીક વિશિષ્ટતાઓ

જૈન સમાજનાં આપેલા ઘોર તિમિરને નિવારવા માટે આજથી એક સૈકા પૂર્વે આત્મારામરૂપ લાનુનો ઉદય પંન્નબની પુણ્યભૂમિમાં થયો હતો કે જેની જન્મ-શતાબ્દિ ગત ચૈત્ર માસમાં ખૂબ ઉત્સાહપૂર્વક તેમના પદ્મધર આચાર્યદેવશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીના શુભ પ્રયાસથી ઉજવાઈ ગઈ છે. એ પુણ્ય પુરૂષે પોતાના સાઠ વર્ષના જીવનકાલમાં જૈન શાસનને માટે ઘણું ઘણું કર્યું છે; તેથી જ આપણે તેમને આજે પ્રેમથી સંભારીએ છીએ.

તે મહાપુરૂષનાં સ્વર્ગવાસને પણ ૪૦ વર્ષ પૂર્ણ થયા છે. (વિક્રમ સંવત ૧૯૫૨ ના જ્યેષ્ઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ તેમનો સ્વર્ગવાસ પંન્નબના ગુજરાંવાલા શહેરમાં થયેલ છે.) આ અંક જ્યારે વાંચક બન્ધુઓના હાથમાં આવશે ત્યારે તો આપણે તે મહાપુરૂષની સ્વર્ગગમન તીથિની ઉજવણીના સમાચારો વાંચતા હોઈશું. આ પ્રસંગે સ્વં ગુરૂદેવના જીવનની કેટલીક વિશિષ્ટતાઓ આ લેખમાં વર્ણવીશ તો તે અસ્થાને તો નથી જ એમ માનું છું.

તેમના દેહાવસાન પછી આજે ૪૦ વર્ષ તેમની જે મહદ્ કિંમત આપણે આંકીએ છીએ તેટલી કિંમત તેમની હાજરીમાં નહોતી અંકાઈ એમ કહેવામાં કંઈ અતિશયોક્તિ જણાતી નથી.

મહાઅધ્યાત્મી યોગીરાજ શ્રીમાન્ આનંદધનજી મહારાજ શું કે મહા પંડિત શ્રીમદ્ યશોવિજય ઉપાધ્યાય શું? શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજ શું કે અન્ય મહાપુરૂષ શું? તેમની હાજરીમાં લાગ્યેજ તેમની કિંમત અંકાય છે. પ્રાયે પ્રત્યેક સમાજ મહાપુરૂષનું મૂલ્ય આંકવામાં પચાસ વર્ષ પાછળ જ હોય છે અર્થાત્ તેમની ગેરહાજરીમાં જ તેમના આત્માનું યથાર્થ દર્શન પ્રજ્ઞ કરી શકે છે. શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજ માટે પણ લગભગ એવી જ સ્થિતિ પ્રવર્તતી હતી. તેમણે તો દીર્ઘદૃષ્ટિ વાપરીને જૈન દર્શનના બીજ તે કાળે સુરોપની ભૂમિમાં વાવવામાં તેઓશ્રીએ ઉજવળ લાવીના દર્શન કર્યા હતા. અને એથી પ્રેરાઈને જ તેમણે સ્વ. ગાંધીને ત્યાં મોકલવામાં અગ્રભાગ લીધો હતો. પરંતુ વર્તમાનમાં સુધારાના શિખરે ઊરાજેલ મુંબઈ જેવા શહેરના

૨૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

જૈનોએ મહારાજશ્રીના તે કાર્યનો-દરિયાપાર શ્રીયુત ગાંધીને મોકલવાના કાર્યનો-સખત વિરોધ કર્યો હતો. તેમનો માર્ગ કૃલ-ખીછાવેલ ન હતો પણ આવા પ્રકારના કંકર અને કંટકથી આચ્છાદિત માર્ગ હતો તેમ છતાં અપ્રતિમ પ્રભાથી, ક્ષાત્રોચિત તેજસ્વીપણાથી અને શાસનસેવાની ધગશથી તેમણે તેમની જીવનયાત્રાના સાઠ વર્ષોમાં ઘણું કરી નાખ્યું એમ બેધડક કહી શકાય તેમ છે. તેમાં મુખ્યત્વે તેમના અક્ષરદેહરૂપ તેમના વિદ્વત્તાલયો મોટા મોટા ગ્રંથો સૌથી પહેલી તકે આપણી નજરે ચડે છે. તે સિવાય તેમના સુપ્રયાસના પરિપક્વ ફલરૂપ પંબળ જેવી અણખેડાયેલ ભૂમિમાં દેવવિમાન જેવા મંદિરો પણ આપણી દૃષ્ટિને આકર્ષે છે. તેમનું અગાધ પાંડિત્ય છતાં તેમની સરલતા તો અતિ મુગ્ધ કરે તેવી છે. તેમના હાથે લખાયેલા નમ્રતાથી નીતરતા પત્રો અને તેમના કૃત સ્તવનો એ વાતની સાક્ષી પૂરે છે. તેમનું વ્યક્તિત્વ પણ આજ નાખે તેવું તેજસ્વી હતું. ગમે તેવો ઉગ્ર વિરોધી પણ તેમની પાસે આવતા શાંત થઈને જ પાછો જતો. આ તેમના હૃદયમાં વર્તતી અપૂર્વ શાન્તિનોજ પ્રભાવ હતો. તેમની અજળ લાક્ષણિકતા તો અનેક પ્રસંગોમાં મૂર્ત સ્વરૂપ પામતી બેઠ શકાય છે.

શતાબ્દિના કાર્યને અંગે શ્રીમાન વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજની સાથે લગભગ ચાર માસ પર્યંત રહેવાનું સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થયેલ ત્યારે સ્વૉગુરૂદેવની મહત્ત્વતા દર્શાવતો એક ખાસ પ્રસંગ શ્રીમાન વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજના મુખેથી સાંભળેલો તે અત્રે જણાવું છું. તે ઉપરથી સ્વૉગુરૂદેવ શરીર પાસેથી કેવું અપ્રમત્ત કામ લેતા હશે એનો સહજ ખ્યાલ આવી શકશે.

શતાબ્દિ પ્રસંગની આમંત્રણ પત્રિકામાં ચાલુ પ્રસિદ્ધ થતી કુમકુમ પત્રિકાઓ કરતાં એક વિશિષ્ટતા હતી, અને તે એ કે શ્રી આત્મારામજી મહારાજના કેટલાક જીવનપ્રસંગો ઉપરથી ચિત્રકાર પાસે તે વિષયના રેખાચિત્રો દોરાવી, તે ઉપરથી બ્લોકસ બનાવરાવી કંકેટ્રીની આસપાસ બ્લોકોને મૂક્યા હતા. તેમાં એક સ્થાને એવું ચિત્ર મૂકાયેલું કે શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજ બેઠા છે અને તેમના મોઢા આગળ એક નાનું ટેબલ પડ્યું છે, તેના પર પાનાઓ મૂકી શ્રી આત્મારામજી મહારાજ લખી રહ્યા છે.

સદ્ગત તે સમયના એક સમર્થ લેખક હતા. અને અનેક સફળ ગ્રંથોના તેઓ નિર્માતા હતા એટલે ચિત્રકાર બંધુએ તો પોતાની દૃષ્ટિએ કલ્પના બરાબર કરી હતી; પરંતુ તે કલ્પના આધુનિક દૃષ્ટિબિંદુને ખ્યા-

શ્રી આત્મારામજી મહારાજની કેટલીક વિશિષ્ટતાઓ. ૨૮૧

લમાં રાખીને કરાયેલી હોઇને તેમની આગળ સ્ટુલ મૂક્યું હતું. આ વિષે વાત નીકળતાં શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિજી કે જેઓ સ્વં ગુરૂદેવના અતિ નિકટ પરિચયમાં વસ્યા છે તેમણે જણાવ્યું કે આ બાબત જો પૂછ્યું હોત તો આ ચિત્ર મૂકવાનું ન બનત; કેમકે સ્વર્ગવાસી મહારાજ સાહેબ લખતી વખતે ટેબલ તો શું પરંતુ કોઈ પણ વસ્તુનો સહારો (આશરો) લેતા ન હતા. મેં આશ્ચર્યપૂર્વક પૂછ્યું કે-તો તેઓશ્રી કઈ રીતે લખતા હતા એ આપ જણાવશો ? તેઓ સાહેબે પ્રત્યુત્તરમાં કહ્યું કે મહારાજ સાહેબ ડાબા હાથમાં પુઠું રાખતા અને તેના ઉપર કાગળ રાખી તેઓ લખતા હતા. આમાં બાણુવા જેવી વિશિષ્ટતા એ છે કે ડાબા હાથની સ્થિરતા એટલી બધી કે હાથને કે હાથમાં રાખેલ પુઠાં તે કોઈ વસ્તુનો-સ્ટુલનો કે પગના ઢીંચણનો-સહારો લેવો પડતો ન હતો. હાથ એમ ને એમ અધર સ્થિર રહે અને તેના ઉપરના કાગળમાં અક્ષરો સુસ્પષ્ટ મોતી જેવા નીકળતા જ બન્યા. જરાયે ધુળ-રી-કંપ કે અક્ષરોની અવ્યવસ્થાનું નામ જ નહીં. મેં પોતે (શ્રીમાન્ વિજય-વલ્લભસૂરિજીએ)એ પ્રમાણે લખવા બહુ પ્રયાસ કરી જોયો; પણ તે પ્રમાણે લખવાનું નથી બની શક્યું.

આચાર્ય લગવંત શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજ પાસેથી શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજની લખવાની પદ્ધતિ વિષેની આ વાત સાંભળીને હું અને અન્ય સાંભળનારાઓ ક્ષણભર આશ્ચર્યમુગ્ધ બની ગયા. એવી રીતે લખવું અને તે પણ બહુ સારી રીતે લખવું, મોટા મોટા વિદ્વાલર્થા ગ્રંથો એ શૈલીએ લખવા એ કાર્ય કેટલું બધું મુશ્કેલ છે એનો ખ્યાલ વાંચકો જ કરી દ્યે.

આત્મારામજી મહારાજમાં આવી તો કેટલીએ વિશિષ્ટતાઓ હતી. અપ્રમાદિપણે વર્તવું એ તો એમનું ખાસ ધ્યેય હતું. હું ન ભૂલતો હોઉં તો એક વખત શ્રીમાન્ વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજ પાસેથી સાંભળ્યું હતું કે મહારાજ સાહેબ (શ્રી આત્મારામજી મહારાજ) કદી પણ પાછળ કોઈ વસ્તુનો દીવાલ કે પાટીયાનો આશ્રય લઈને બેઠા નથી; પણ જ્યારે એસે ત્યારે પાછળ કંઈપણ-ભીતનું કે પાટીયાનું ઓઢીંગણું ન હોય તે રીતે જ બેસતા હતા.

ખરેખર આવા પુરૂષોથી જ પૃથ્વી રત્નગર્ભા વહુરત્ના વસુંધરા કહેવાય છે તે સુક્ષ્મ જ છે. નમસ્કાર હો એ શાસનપ્રભાવક વીરનરને અસ્તુ ! ૐ શાન્તિ.

રાજપાળ મગનલાલ વહોરા.

મારવાડ યાત્રા

મારવાડના જૈનોનું સામાજિક જીવન

લે. મુનિ. શ્રી ત્યાયવિજયજી

મરુદેશે પંચરત્નાનિ કાંટા માઠા ચ પર્વતાઃ ।

ચતુર્થો રાજદંડઃ પંચમં વસ્ત્રલુંચનમ્ ॥

મરુદેશમાં વિહાર કરનાર પાદવિહારી સાધુઓને અત્યારે પણ કાંટા, કાંકરા અને રેતનો કટુ અનુભવ થાય છે અને અવારનવાર પહાડો પણ વટાવવા પડે છે. આજ વીસમી સદીમાં પણ ત્યાં ચોકલા-ચોકીદાર સિવાય ન જવાય એ ચોછા આશ્ચર્યની વાત છે? સાથે જલેને મિયાણાનો એક છોકરો જ હોય પણ એની ચોકી સિવાય ન જવાય એ ચોક્કસ. સાથે અમને એમ પણ લાગ્યું કે અહીંની જનતા વધુ પડતી બીકણ હશે.

યાત્રા તો તીર્થોની અને તીર્થભૂમિઓની જ હોય, છતાંય મરુદેશની જનતાનો પણ થોડો ખ્યાલ કરાવી દઉં જેથી ગુજરાતના માનવીઓ જાણે તો ખરા કે અમારા સ્વધર્મીઓ કેવી સ્થિતિમાં છે. આમાં ઉદ્દેશ કોઈનીયે ટીકા કરવાનો નથી.

મરુદેશ એટલે અજ્ઞાનાંધકારનો ખજાનો. આ છેલ્લા દશકામાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી, આચાર્ય શ્રી વિજયશાન્તિસૂરિજી અને ઉપાધ્યાયજી શ્રી લલિતવિજયજી, વિદ્વાન સાહિત્યપ્રેમી મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજી, મુનિરાજ કમલવિજયજી આદિના પ્રયત્નથી જૈન ગુરુકુલ, વિદ્યાલય એવં પાઠશાળા, બોર્ડીંગ કે છાત્રાલય ચાલે છે અને જૈન સમાજમાં શિક્ષાની દીક્ષા અપાઈ રહી છે એ ખુશી થવા જેવું છે; પરંતુ હજી શિક્ષણની ઘણી આવશ્યકતા છે. બહુ જ થોડાં માળખા પોતાના બાળકોને શિક્ષણની જરૂર સમજે છે. બાકી તો થોડું લખવા-વાંચવાનું, અને થોડું મહાજની આવડ્યું એટલે તો બસ ઘણું લાણી ગયા એમ મનાય છે. જ્યાં પુરૂષવર્ગની આ દશા છે ત્યાં સ્ત્રીઓ માટે તો પૂછવું જ શું? જનતાકુ-લડકીકુ પઠકે કયા કરના હૈ? આ વિચારણા ઘર કરીને બેઠી હોય ત્યાં શું થાય? હાં કોઈ પરિશ્રમી સાધ્વીજી મહારાજે વિચરે છે અને બાળકીઓને લણાવે છે પણ તેય લખતાં-વાંચતા નહિ; મુખ જળાની જ લણાવે છે.

મારવાડ યાત્રા.

૨૮૩

ધાર્મિક શિક્ષણ પણ મરદેશમાં બહુ જ અલ્પ પ્રમાણમાં જોવાય છે. ગુજરાતમાં જ્યાં સ્થાન સ્થાન પર પાઠશાળાઓ, રાત્રિ જૈનશાળા ચાલે છે ત્યાં આખા મારવાડમાં બે પાંચ રાત્રિ જૈનશાળાઓ સારી રીતે ચાલતી હોય તોયે બસ છે. આ ધાર્મિક શિક્ષણ અને સંસ્કારના અભાવે જ મરદેશમાં અનેક બહીઓ-કુરિવાળો નજરે પડે છે. સદાચાર અને સારા સંસ્કારનો અભાવ નજરે પડે છે. મારવાડમાં જૈન સાધુઓનો વિહાર નથી થતો એમ નથી, ભલે અલ્પ પ્રમાણમાં થાય છે પરંતુ સાધુઓ વિચરે છે જરૂર; કિન્તુ હજીયે મરદેશમાં અસદાચારની બહોળો જો ભરી છે એ બહુ જ શરમજનક અને દુઃખદાયક છે.

આ સાથેજ બાળલગ્ન, વૃદ્ધલગ્ન, કન્યાવિક્રય અને વરવિક્રયની લયંકર પ્રથા ખુબ જ પ્રચલિત છે. મારવાડના જૈન સમાજના ઉદ્ધાર માટે સૌથી પ્રથમ આ કુરિવાળોનો વિનાશ એ જ જરૂરી પગલું છે. ત્યારપછી શિક્ષણ, ઉપદેશ કે વ્યાખ્યાનોની અસર થશે. આ કાર્ય આ પ્રદેશમાં વિચરતા મુનિમહાત્માઓ ઉપાડી દેયે તો લાંબા સમયે જરૂર સુધારો થાય ખરો. મુનિરાજોના વિહારના પ્રતાપે ગુજરાત સુધર્યું, મારવાડ પણ સુધરે જ એમાં આશ્ચર્ય કંઈ નથી. યદિ ધર્મ ભાવના, સાચું ધાર્મિક જ્ઞાન અને ધાર્મિક સંસ્કારો આ પ્રદેશમાં આવે તો આ કુરિવાળો રહે ખરો? આ પ્રદેશમાં ત્યાગ ભાવના બહુ જ અલ્પ જોવાય છે. સાઠ સાઠ ને સીત્તેર વર્ષના બુદ્ધા મહાનુભવો પણ ચતુર્થવ્રત ઉચ્ચરતાં અચકાય છે; પછી યુવાનોની તો વાત જ ક્યાંથી થાય? આજે ગુજરાતના સેંકડો સાધુ જૈન ધર્મની સેવા કરી રહ્યા છે જ્યારે મરદેશીય સાધુઓ કેટલા છે તે તપાસો. અમને એક પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજે કહેલું કે “ મરદેશમાંથી સાધુ બહુ જ થોડા થાય છે અને થાય છે તેમાં બહુ બુદ્ધિ કે વિચારશક્તિ લાગ્યેજ નોવાય છે. ” આ વાત ઘણે અંશે સાચી લાગે છે. બેશક, તેમનામાં કોઈ કોઈ સારા તપસ્વી, ત્યાગી કે સેવાભાવી થઈ શકે છે. બાકી કેટલાક તો દેશજન્ય સંસ્કારોથી એટલા રૂઢ હોય છે કે આ દેશમાંજ એ સાધુઓનું નભી શકે. અમને અનુભવમાં એમ પણ લાગ્યું કે સીધા-સાદા સાધુઓની આ લોકોને પીછાણુ જ નથી. લડમાર, આડંબરી, મંત્ર, તંત્ર કે ચમત્કાર બાણનાર, ભાવ બતાવનાર કે ખુશામદીઓને આ લોકો એટલા માને છે, પૂજે છે કે સત્કારે છે એટલા સીધા-સાદા સાધુઓને નથી માનતા.

આ સાથે આધારવિહારમાં પણ ભારે વિચિત્રતા છે. બંટારા (આલુ) તથા ડુંગળી આ પ્રદેશમાં ખૂબ જ ખવાય છે. અરે! આઠમ ને ચૌદશ જેવા

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પવિત્ર દિવસે ડુંગળી અને બટાટાની સુકવણી ખવાય છે. આમાં ગોડવાડ હજી સુધરેલ પ્રાંત છે. ત્યાં આપણા જૈનોમાં આ પ્રથા અદ્ય પ્રમાણમાં છે પરંતુ સ્થાનકમાર્ગીઓમાં તો વિના અપવાદે આ પ્રથા ચાલે છે. ડુંગળી જેવી અલક્ષ્ય અને દુર્ગંધ મારતી ચીજ આટલી કેમ વપરાય છે એ સમજતું નથી. ખરેડી છોડયું કે બધે આ પ્રથા નજરે પડે છે. આ પ્રદેશમાં સ્થાનક-માર્ગી સાધુઓ ડુંગળી, બટાટા, લસન આદિ બધાં કન્દમૂળ ખાય છે. તેઓ છડેચોક-ભરવ્યાખ્યાનોમાં કહે છે કે કન્દમૂળ ખાવાનો કોઈ મૂલ જૈનશાસનમાં નિષેધ નથી. યદિ નિષેધ હોય તો પાણુ સાધુઓને પાત્રે પડયું પચ્યજાણુ છે. કદપે છે. બીજી વનસ્પતિઓનો ત્યાગ કરાવશે પણ ડુંગળીબટાટાનો ત્યાગ ભાગ્યે જ કરાવશે. જૈનમંદિરમાં જિનેશ્વરદેવને વંદના કરવાની બાધા આપશે પરંતુ મિથ્યાત્વી દેવો, દેવીઓ, ભૈરવ, ભવાની, મેલડી, હનુમાન, કાલી, દરગાહાગીર અને ખીપળો, ખીજડો પૂજવાની બાધા નહિ આપે. શું ધર્મને નામે તુલ્યાદ્યું છે? એક દષ્ટાન્ત આપું.

મારવાડમાં બગડી ગામ બહુ પ્રસિદ્ધ છે. સ્થાનકવાસીમાંથી બાવીસ ટોળા અને તેરાપંથ અહીંથી બુદ્ધા પડ્યા. બન્ને સંપ્રદાયવાળા બગડીને પોતાના ભેદોની ઉત્પત્તિનું સ્થળ માને છે. અહીં લગભગ ત્રણસો ઘર ઓસવાલ જૈનોનાં છે. માત્ર પચાસેક ઘર છોડીને બાકી બધાય બાવીસ ટોળા (હુંઢક મતના) અને તેરાપંથના અનુયાયી છે. એ સંપ્રદાયના સાધુઓએ ત્રિલોકનાથ જિનવરંદ્રદેવનાં દર્શન, પૂજન, વંદનની બાધા બધાને આપેલી છે. હવે આપણી જ ધર્મશાળામાં એક ખીપળનું જાડ છે. એ બધાય તેરાપંથી અને સ્થાનકમાર્ગીઓની સ્ત્રીઓ ખીપળાની પૂજા કરે છે. એકેક લોટો પાણી ઢાળે છે, કંકુનાં ટીણાં કરે છે, સુતરનાં દોરા બાંધે છે. ખીપળાની છાલનો ટુકડો ઉખાડે છે, ફૂલ ચઢાવે છે. આમાં પાપ નહિં હોય? હિંસા નહિં થતી હોય? આમાં આશ્રવ, સંવર કે નિર્જરા હશે? સ્થાનકવાસી સાધુઓ યદિ જિનવરદેવના પૂજનમાં, વંદનમાં, દર્શનમાં પાપ, હિંસા, અધર્મ માની ત્રિલોકનાથનાં વંદન, પૂજન અને દર્શન અટકાવતા હોય તો આ એકાંત પાપરૂપ મિથ્યાત્વનાં પૂજન કેમ નથી અટકાવતા? તેમજ સમ્યક્ત્વ ઉચ્ચરાવતા આ બધાની છૂટ શા માટે રખાવે છે? શાસ્ત્રમાં છૂટ છે ખરી?

આ સિવાય હોળીના રાજ ધલાજીનું પૂજન કયા સ્થાનકવાસી તેરાપંથી નથી કરતો? એટલે સુધી આ મતમાં અજ્ઞાન પ્રવતે છે કે મંદિરમાં-જિનમંદિરમાં ન બળ પરંતુ મંદિરની સામે કે તેની પાછળ ગમે તે

મારવાડ યાત્રા.

૨૮૫

મિથ્યાત્વદેવ હોય, ઇલાજ હોય કે પીપળો હોય તેની પૂજા, માનતા, અર્ચના ચાલુ જ હોય ? મૂર્તિપૂજક જૈનોમાં આ પ્રથા સર્વથા નથી એમ નથી પરંતુ સ્થાનકમાર્ગીઓ અને તેરાપંથીઓ કરતાં મૂર્તિપૂજક જૈનોમાં મિથ્યાત્વી દેવ-દેવી અને મિથ્યાત્વી પર્વોના ઉપાસના જરૂર થોડી અલ્પ છે એમાં સંદેહ નથી. એટલે સ્થાનકવાસી સાધુઓએ જૈનોને જિનવરેન્દ્રદેવ છોડાવ્યા, સમકિતી દેવોની ઉપાસના છોડાવી અને મિથ્યાત્વી દેવોના ઉપાસકો બનાવ્યા છે; તેનું ભયંકર પાપ બોધ્યું છે. અરે એટલું જ નહિ. કાંઈક જિનમંદિરોને બંધ કરાવ્યા છે. જ્યારે મિથ્યાત્વ વધાર્યું છે હવે તેમના સ્થાનકમાર્ગી સંપ્રદાયના શ્રાવકોના ભાગ્યમાં જિનવરેન્દ્રની પૂજા છૂટી જવાથી ઉપરોક્ત પૂજાઓ જ બાકી રહી હશે એમ લાગે છે !

હમણાં એક રમુજ પણ બોધપ્રદ કિસ્સો બન્યો છે. જૈન સમાજને બાળવા ખાતર એ રમુજ કહું છું. એક તેરાપંથી સાધુએ (બ્રહ્મ તેના વર્તમાન અધિપતિ કાલુરામજીએ જ) એક મંદિરમાર્ગીની પુત્રીને તેરાપંથને સમકિત પરાણે ઉચ્ચરાવ્યું. મંદિરમાં વંદન, દશન-પૂજન બંધ કરાવ્યાં અને પોતાનાં દર્શન કર્યા સિવાય આવું નહિં એવાં પરચણાણ આપ્યાં. થોડા સમય પછી પૂજણએ વિહાર કર્યો. બાધા લેનાર બાઈએ બચકું બાંધી પૂજણ સાથે જ પ્રયાણ આદર્યું. એકાદ બે મુકામ તો બાઈ તેની સાસુ આદિ ગયાં પછી ઘર-વાળા કહે હવે ઘેર ચાલો. પેલી બાઈ કહે હવે ઘેર કેવું જવાનું હોય ? તમે બધાંયે ભેગા મળી મને પરાણે બાધા અપાવી છે અને મેં લીધી છે કે પૂજણના દશન કર્યા સિવાય આવું નહિં. આ ફરિયાદ પૂજણ પાસે પહોંચી. પૂજણએ બાઈને કહ્યું તું ઘેર જા. બાઈએ બાધાની વિગત કહી. પૂજણ કહે એ ટુંક સમયની બાધા છે. બાઈ કહે મહારાજ બાધા આપતી વખતે તમે કાંઈ ખુલાસો કર્યો ન હતો મારે એ નહિં ચાલે. અંતે બાઈની બહુ ભક્તિ બેઠ, પોતાની હાથે ચિતરેલી પોતાની છળી આપી બાઈને કહ્યું આ છળીનાં દર્શન કરીને જમવું. બાઈ બહુજ ચાલાક હતી, જેથી છળી પોતાની પાસે રાખી લીધી અને પછી ધીમેથી કહ્યું: મહારાજ થારે તો મોક્ષે બાણે કે નિશ્ચય હેને ? ઇસી ભવમેં મોક્ષે જરૂર બન્યોગે કયું ? બસ, પછી શું પૂછવું ? તેણે કહ્યું જે મોક્ષે ગયેલા છે તેનાં દર્શનમાં પાપ અને જે ગતિનો કાંઈ નિશ્ચય જ નથી એનાં, એની છળીનાં દર્શન કરીને જમવું એમાં ધર્મ આ ક્યાંનો ન્યાય ? કહે છે આ પ્રકરણથી તેરાપંથમાં યુગ જ બળજબાટ મર્યો. છળી પાછી માંગી પણ સમાજના કેટલાક ભાગમાં અશ્રદ્ધા અને આશંકાએ ઘર ઘાડ્યું.

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ બન્ને પ્રસંગો કન્દમૂળ-અલક્ષનું લક્ષણ અને મિથ્યાત્વી દેવદેવીઓની ઉપાસના વધવામાં બે કારણો છે. સ્થાનકવાસી સમાજમાં બે સાધુઓ બને છે તે પ્રાયઃ સેંકડે નેવું ટકા અજ્ઞેન જાતિમાંથી બને છે. તેમાંય મુખ્ય માળી, કુંભાર, નાઈ, બટ, અને તદ્દન અશિક્ષિત, અસંસ્કારી સમાજમાંથી સાધુ બને છે. હવે એ લોકો ગૃહસ્થપણમાં ડુંગળી આદિ ખુબ ખાતા હોય પછી એ પ્રથા સાધુપણમાં કેમ છુટે? એટલે તેમણે પોતાની જીવેન્દ્રિયોની લાલચ માટે કન્દમુળની છુટ રાખી છે. સાધુઓ ખાતા હોય તો ગૃહસ્થને કન્દમુળ ખાવામાં શું પાપ છે? આ માન્યતા સ્થાનકવાસી જૈનોમાં પણ આવી છે. બેશક, તેમાં જેઓ પૂર્વાપરનો વિચાર કરે છે, લવભીરૂ છે અને સત્યના અર્થી છે તેઓ જરૂર કન્દમૂળ છાંડે છે પણ એવાની સંખ્યા બહુ જ અદ્ય હોય છે. આ બેઈ મૂર્તિપૂજક જૈનોમાં પણ કેટલાકને પાશ લાગ્યો છે-લાગે છે. ત્યાંના જમણમાં પણ ડુંગળી કે બટાટા હોય છે. પછી અસર થાય તેમાં નવાઈ શું છે?

એવું જ મિથ્યાત્વી દેવદેવીઓ અને પીપળા આદિની પૂજામાં છે. આ અજ્ઞેન સ્થાનકવાસી સાધુઓએ ગૃહસ્થપણમાં કદી વીતરાગ દેવની મૂર્તિનાં દર્શન કર્યા ન હોય, પીપળા અને ભૂતાદિનું પૂજન પણ કર્યું જ હોય. જિનેશ્વરનાં દર્શનની બાધા આપે પરન્તુ મિથ્યાત્વીનું પૂજન ચાલુ જ રહે-રહેવા દે છે, તેની બાધા લાગ્યે જ આપે છે.

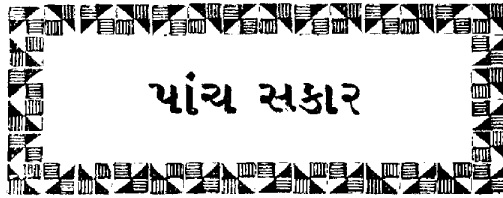
તેમાં આ પ્રથા મરૂદેશમાં વધારે છે. આજે ગુજરાત કાઠિયાવામાં આ દશા નથી. સ્થાનકવાસી સાધુઓ જૈન તીર્થોનાં દર્શને જાય છે. તેના શ્રાવકો પણ જૈન તીર્થોમાં જઈ દર્શન, પૂજન કરે છે ત્યાં પ્રાયઃ ડુંગળી આદિ નથી ખાતા.

અસ્તુ, હવે મૂળ વિષય ઉપર જ આવું.

આ દેશમાં ગંદગી ઘણી. પહેરવાનાં મેલાં ગંદા કપડાં ઉપર સેવ, વડી, પાપડ સુકવે. કપડામાં પણ અશુચિ હોય, જીરો હોય, આહારમાં ઘણીવાર વાળની લટો, છાણાના ટુકડા આવે, તેમ જ પાણી આદિ બહુ ગળવાની પણ જરૂર ન જીવે

આટલું વર્ણન કોઈના કે વિરોધથી કોઈનેય ઉતારી પાડવાની દૃષ્ટિએ નથી લખ્યું. માત્ર ટુંકમાં વસ્તુસ્થિતિ દર્શાવી છે. તેમાં યોગ્ય સુધારો કરી દરેક સાચા જૈન બને એ શુભ લાવનાથી જ લખ્યું છે.

આવી જ રીતે આ પ્રદેશમાં કુસુંપ, ઈર્ષ્યા અને અહંભાવ પણ પુષ્કળ



અનુ૦ વિકુલદાસ મૂ. શાહ.

(અનુસંધાન ગતાંક ૫૪. ૨૫૯ થી ચાલુ)

સેવા.

જગતના સર્વ ચરાચર જીવો નિશ્ચયનયે-અમુક અપેક્ષાએ લગવાનના સ્વરૂપ છે અને હું સૌનો સેવક છું એ પવિત્ર અને સત્ય ભાવથી મનુષ્ય માત્રને લગવાનની સેવા કરવાનો અધિકાર અને સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થએલ છે. જેની પાસે જે કંઈ સાધન હોય છે તે દ્વારા તેણે હરવખત લગવાનની યથાયોગ્ય સેવા કરવી જોઈએ. એવું નથી કે સેવા કેવળ ધન અથવા તનથી જ થઈ શકે છે, સેવા કરવા માટે સેવાભાવથી ભરેલું મન હોવું જોઈએ. વળી મનુષ્ય પોતા-પોતાની કર્મ સામગ્રીવડે લગવાનની સેવા કરી શકે છે. કોઈ પણ મનુષ્યે એમ ન

છે. ગામોગામ ઘડાબન્દી, પાર્ટી, ઈર્ષા અને કલેશ ભર્યાં પડ્યાં છે. ચાર ઘરની વસ્તીમાં પણ બે બે ત્રણ ત્રણ ઘાડા-પક્ષી છે. આમાં ખાસ કારણો કાંઈ જ નથી હોતાં. ઘણીવાર મિથ્યા અભિમાન-અહંભાવ અને અંગતમાન હાની, નાના મોટાના કારણે જ આ કલેશો બને છે. એ લોકો સ્વાર્થી પણ એવા જ. વ્યાપારમાં અને તેમાંયે વ્યાજમાં તો આ લોકો ગજબ કરે છે. ઘણીવાર એટલો અન્યાય, અનીતિ અને અસત્યાચરણ કરે છે કે જેથી તેમના લીધે આખા જૈન ધર્મની નિંદા-અવહેલના યાચ છે. તેમાં બધાય કાંઈ આવા નથી હોતા. કેટલાક તો બહુ જ ન્યાયી અને સત્ય ભાષી પણ હોય છે, કિન્તુ બહુધા ઉપર લખ્યું તેવા જ હોય છે. આ સિવાય સદ્ગુણો પણ હોય છે. દેશભિમાન, વેશભિમાન વિગેરે વિગેરે.

એટલે આ દેશના ઉદ્ધાર માટે શિક્ષણ-ઉચ્ચ ધર્મ સંસ્કાર અને ધાર્મિક જ્ઞાનની પૂરેપૂરી આવશ્યકતા છે. જ્ઞાન બધા કુરીવાજોને અને બદીઓને નસાડી મૂકશે અને સાચા જૈનો બનાવશે.

આટલા પછી તીર્થોના વર્ણન ઉપર જ આવું

ચાલુ

માનવું કે મારામાં સેવા કરવાની શક્તિ અથવા લાયકાત નથી. જડ વૃક્ષ અથવા જ્ઞાન વગરના પશુ પણ પોતાના શરીરદ્વારા જગતની સેવા કરે છે તો પછી ચેતન અને વિવેકસંપન્ન મનુષ્ય સેવા કરી શકે એમાં શું આશ્ચર્ય ? સેવાની ભાવના હોવી જોઈએ. અમુક અપેક્ષાએ પુત્ર માતા-પિતારૂપી ભગવાનની, માતાપિતા પુત્રરૂપી ભગવાનની, શિષ્ય ગુરૂરૂપી ભગવાનની, ગુરૂ શિષ્યરૂપી ભગવાનની, પત્ની પતિરૂપી ભગવાનની, પતિ પત્નીરૂપી ભગવાનની, પ્રજા રાજારૂપી ભગવાનની, રાજા પ્રજારૂપી ભગવાનની, વેપારી ગ્રાહકરૂપી ભગવાનની, ડોક્ટર રોગીરૂપી ભગવાનની, વડીલ અસીલરૂપી ભગવાનની, નોકર શેઠરૂપી ભગવાનની, શેઠ નોકરરૂપી ભગવાનની, સૌ લોકો પોતપોતાના નિસ્વાર્થવિહિત કર્મોદ્ધારા સર્વત્ર સઘળો વખત સર્વ પ્રકારની સેવા કરી શકે છે.

સાચા સેવકના હૃદયમાં કેવળ એક જ ભાવના કામ કરે છે કે હું કોઈ પણ પ્રકારે વધારેમાં વધારે અને ઉપયોગી સેવા કરી શકું. તેને સેવા કરવામાં એવો વિલક્ષણ સંતોષ અને મહાન્ સુખ મળે છે કે તે સેવા છોડીને બીજી કોઈપણ વસ્તુની ઇચ્છા નથી કરતો. ઇચ્છા તો દૂર રહી, પણ અનિચ્છાથી અનાયાસે મળી જાય તો પણ તે ગ્રહણ નથી કરતો. તેની નજરમાં સાંસારિક વિનાશી વસ્તુઓની કશી કિંમત નથી હોતી. એટલું જ નહિ પણ જે દુર્લભ મુક્તિને માટે મોટા ત્યાગી તપસ્વી મહાત્માઓ હંમેશાં મહેનત કર્યા કરે છે અને કઠોર સાધનાઓ કર્યા કરે છે તેને પણ ભક્ત સેવક ભગવત્ સેવાની પાસે તુચ્છ ગણે છે. કપિલ કહે છે કે હું મારા એ સેવકોને સાલોક્ય, સાર્ધિ, સામીપ્ય, સાઙ્ગ્ય અને એકત્વરૂપ મુક્તિ આપવા ઇચ્છું છું પરંતુ તે મારા સેવક મારી સેવા છોડીને તે વસ્તુ સ્વીકારવા નથી માગતો.

તેના મનમાં એક જ ભાવના ઉઠે છે કે જરૂર મારી સેવામાં કંઈક ત્રુટી હોવી જોઈએ. હું સેવાનો બદલો ચાહતો હૃદય અથવા સેવાથી ગભરાતો હૃદય જેથી મુક્તિરૂપી ઐશ્વર્ય નથી પામી શકતો. એવી અવસ્થામાં ભક્ત સેવક વધારે સંકોચાય છે અને તેનો એ સંકોચરૂપી અગ્નિ તેના સેવારૂપી સુવર્ણને વધારે ઉજ્જવળ, શુદ્ધ અને મૂલ્યવાન બનાવે છે, એટલી વાત ધ્યાનમાં રહેવી જોઈએ કે જેમ જેમ સેવાથી મળનાર ફળનો સેવક ત્યાગ કરે છે તેમ તેમ તેની સેવા વધારે ને વધારે કાન્તિવાળી થાય છે. ત્યાગ જ સેવાનો જીવનાધાર છે.

પાંચ સકાર-સેવા.

૨૮૯

જે સેવામાં ત્યાગ નથી હોતો તે સેવાનું જીવન શૂન્ય, કંગાળ છે; તે સેવા જ નથી.

સેવા કરવાની ઇચ્છા સૌ કોઈમાં હોવી જોઈએ અને પ્રત્યેક સેવા કરવાની ઇચ્છા રાખનાર પુરૂષ સ્વાર્થથી સર્વથા અલગ રહેવો જોઈએ. સેવાને જ પરમ સ્વાર્થ સમજવો જોઈએ. બીજો કોઈ પણ પ્રકારનો સ્વાર્થ સેવામાં કલંકરૂપ છે. સ્વાર્થી મનુષ્ય સાચી સેવા કદીપણ નથી કરી શકતો. તે તો પોતાના સ્વાર્થની સિદ્ધિ દેખતો હોય છે ત્યાં જ સેવાનો સ્વાંગ ધારણ કરે છે અને તે પણ જ્યાં સુધી સ્વાર્થસિદ્ધિની સંભાવના હોય છે ત્યાં સુધી જ. તેને સેવાની પરવા નથી હોતી, સ્વાર્થની જ હોય છે. એટલા માટે સ્વાર્થી મનુષ્ય સેવા નથી કરી શકતો.

સાચા સેવકને સેવા કરવામાં ડગલે ને પગલે આનંદ જ મળે છે. તે સમજે છે કે એનાથી મારા પ્રિયતમ આત્માને સુખ મળે છે અને પ્રિયતમના સુખને જ પોતાનું પરમ સુખ માનનાર એ પ્રેમી સેવક પ્રિયતમને સુખ આપવા ખાતર પોતાની ઉપર આવી પડનાર લયાનકમાં લયાનક કદની પરવા નથી કરતો. ઊદ્દત્ત તે તો એ વિપત્તિને સુખ માનીને તેને માથે ચડાવે છે, હૃદયમાં લગાડે છે. તેનો એવો નિશ્ચય હોય છે કે જે કદ મારા પ્રિયતમના સુખનું સાધન છે તે જ વસ્તુતઃ મારે માટે સુખની સામગ્રી છે. એવી ભાવનાથી સંસારમાં જોવામાં આવે છે કે લોકો પોતાના પ્રિયતમ વિષયની ખાતર હસતે મોઢે પ્રાણના બલિદાન આપે છે. લયંકર મૃત્યુને ભેટતી વખતે પણ તે સંતોષ અને આનંદ સાથે મરે છે અને પોતાની સાચી ભાવના અને મધુર મસ્તીની સુવાસથી બધાને મુગ્ધ કરે છે. એ પ્રિયતમ વિષય જુદી જુદી સ્થિતિ, રૂચિ અને ભાવના અનુસાર જુદો જુદો હોય છે. કોઈનો એ પ્રિયતમ વિષય લગવાન હોય છે, કોઈનો ધર્મ, કોઈનો દેશ, કોઈનો ગરીબ જનતા અને કોઈનો કોઈ વ્યક્તિ વિશેષ. એવા મૃત્યુની તે લોકો ચાહના કર્યા કરે છે અને તેને જ પોતાનું સૌભાગ્ય સમજે છે. તેને પોતાના એ મનવાંછિત મોતમાં એટલો આનંદ મળે છે કે જ્યાં સાધારણ લોકો મૃત્યુનું નામ સાંભળીને કંપી ઊઠે છે ત્યાં તે હર્ષથી નાચવા લાગે છે અને આનંદની અધિકતાથી તેના શરીરમાં લોહી વધવા લાગે છે. એક વાત જરૂર ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ કે એમાંથી કોઈ પણ નિમિત્તને લઈને જે મૃત્યુ થાય છે તે સૌથી ઉંચી, નિર્દોષ અને લવિષ્યમાં કલ્યાણકારી શુભ ગતિ આપનાર

૨૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

થાય છે. જ્યાં રાગદ્વેષ, વૈરવિરોધ તથા રોષદોષથી હૃદય ભરેલું રહે છે ત્યાં તેનું કૃણ પણ તેવું જ હોય છે.

જે લોકો બદલો મેળવવાની ઇચ્છાથી સેવા કરે છે અને સેવા કરીને એનો બદલો ઇચ્છે છે તેની સેવા પણ સાચી સેવા નથી ગણાતી. એ તો મનોરથ સિદ્ધિનું એક સાધન છે. જે માણસ થોડી સેવાના બદલામાં મોટું કૃણ ઇચ્છે છે તે સેવાનું મહત્ત્વ ઘટાડે છે. એવી સેવા કરવી જોઈએ કે જેનાથી સેવા કરવાની શક્તિમાં ખૂબ વધારો થાય. પ્રતિક્ષણે સેવાના કૃણની ઇચ્છા કરનાર મનુષ્ય સેવ્યની આવશ્યકતા ભૂલી જાય છે. તે પોતાની આવશ્યકતા પૂરી કરવામાં રોકાય જાય છે. કોઈ વખત તો એની સેવા સેવ્યને દુઃખ અને નુકશાન ઉપજાવનારી થઈ પડે છે જેનું પરિણામ સેવા કરનારને માટે પણ ખરાબ જ હોય છે.

સેવા તો એ જ છે કે જેમાં સેવ્યની નિર્દોષ ઇચ્છા અથવા રૂચિનું અનુસરણ હોય, પોતાની ઇચ્છાનું નહિ. માલીક એક વસ્તુ ઇચ્છે અને આપણે કંઈ બીજું કરીએ અને તેને સેવા માનીએ તો તે સેવા નથી ગણાતી. જે સેવક સ્વામીને સંકેતમાં નાંખીને પોતાનું હિત સાધવા ઇચ્છે છે તેની ખુદ્દિ અત્યંત નીચ હોય છે. સેવકનું કલ્યાણ તો સુખનો સઘળો લોભ છોડીને કેવળ સ્વામીની રૂચિને અનુકૂળ સેવા કરવામાં જ રહેલું છે, અને જે સેવક સ્વામીની આજ્ઞા સાંભળીને તે પ્રમાણે ન કરતાં તેનો ગમે તેમ જવાબ આપે છે તે સેવકને જોઈને લજ્જા પણ શરમાઈ જાય છે.

ભરતજી સાચા સેવક હતા. તેમણે રામચંદ્રની ઇચ્છાને માથે ચઢાવી અને વિયોગના અસહ્ય અગ્નિમાં ચૌદ વર્ષ સુધી બળવાનું સ્વીકારી લીધું અને રામચંદ્રની રૂચિને અનુકૂળ વર્તન કર્યું. તેથી કરીને સેવા તો એ જ છે કે જે સ્વામીને-સેવ્યને અનુકૂળ હોય, પરંતુ એનો અર્થ એવો નથી કે રોગીની સેવા કરનાર સેવક રોગીની બ્રાન્ત રૂચિની ખાતર કુપથ્ય આપીને તેને મારી નાખે. એ દૃષ્ટિએ સાચી સેવા એ જ છે કે જેમાં સેવ્યનું હિત રહેલું હોય છે અને પરિણામે તેને સુખ મળે છે, એવી સેવાથી સેવકને તો સુખ મળે જ છે. કેટલીક વખત તો સેવ્યના હિતની પ્રમળ ઇચ્છાને લઈને બળાત્કારથી તેનાથી ઊદ્દુઃ આચરણ કરીને તેની સેવા કરવામાં આવે છે.

સેવક હંમેશાં સાવધાન હોય છે. તે એવું કોઈ પણ કામ નથી કરતો કે જેનાથી સેવ્યને કંઈ નુકશાન થાય અથવા પરિણામે એને દુઃખ થાય. સાચા

પાંચ સકાર-સેવા.

૨૯૧

સેવકની દૃષ્ટિ પણ એવી નિર્મળ થઈ જાય છે કે તેને પરિણામનું સાચું દૃશ્ય ઘણું ભાગે દેખાય છે. જ્યાં રાગ, દ્વેષ, સ્વાર્થ, અભિમાન અને કૃળની કામના વગેરે દોષ હોય છે ત્યાં દૃષ્ટિ સાચું નથી દેખતી. સાચા સેવકમાં એ દોષોનો અભાવ રહે છે. જેથી કરીને તેની દૃષ્ટિ અનાવૃત્ત હોવાને લઈને યથાર્થ જોઈ શકે છે.

સાચો સેવક નિષ્કામ તેમજ નિરભિમાન બનીને જ સેવા કરે છે. તે જેની સેવા કરે છે તેના ઉપર પોતાનો કશો અધિકાર નથી માનતો. તેની દ્વારા તેને ધન્યવાદ પ્રાપ્ત કરવાની કે કૃતજ્ઞતા મેલવવાની તેને કશી જરૂર નથી લાગતી. તે તો તેને પોતાની સેવાની વાત જાણુવા પણ નથી દેતો. જો એવી સ્થિતિ નથી રહેતી અને પોતાની કરેલી સેવા પ્રકટ થઈ જાય છે તો તે વિનમ્રભાવે એમજ કહે છે કે ભગવાને તમને પ્રારબ્ધવશાત મળનાર સુખનો મને નિમિત્ત બનાવ્યો એ મારા પર તેની કૃપા છે અને આપ ભગવાનની પ્રેરણાથી થયેલી મારી ચેષ્ટાઓને આપની સેવા સમજ્યા અને તેનો સ્વીકાર કર્યો તે માટે હું આપનો આભારી છું. તે માત્ર આમ બોલે છે એમ નથી હોતું પણ એમ માનતો જ હોય છે.

સાચો સેવક તો સેવા કરીને કદી પણ એમ નથી કહેતો કે મેં આપની કશી સેવા કરી છે, કેમકે સાચી સેવા આપણા સુખ ખાતરજ હોય છે જે સેવા કરતી વખતે જ સેવકને મળી રહે છે. તે કોઈ બીજાને ઉપકૃત કરવા માટે સેવા ધર્મનો સ્વીકાર નથી કરતો. પોતાના સુખને માટે પાલન કરેલો સેવાધર્મ સ્વાભાવિક રીતે જ બીજાને સુખ આપનાર હોય છે. સેવા કરનાર પોતાનું કે પરાયું નથી જોતો. તે તો જીવમાત્રની સેવા કરવી તે જ પોતાનો ધર્મ છે એમ માને છે. જ્યાં સેવાની આવશ્યકતા જણાય છે ત્યાં તે પોતાની પાસે જે કંઈ સાધન હોય છે તેનીદ્વારા સેવા કરવા લાગે છે. તે એમ પણ નથી જોતો કે મારાથી શી સેવા થશે ? તેને તો પોતાની શક્તિ પ્રમાણે સેવા કરવામાં જ આનંદ થાય છે. તે હિસાબ કરવામાં પોતાનો સમય નથી ગુમાવતો, પરંતુ તે એવું પણ નથી કરતો કે પોતાની સેવા દેખાડવા માટે કોઈ મોટી અથવા સારી સેવા કરનારની વચ્ચે પડીને પોતાની હુદ્ર ચેષ્ટાથી તેને હરકત પહોંચાડે છે. સહાયક થઈ શકાય તો થાય છે, બાધક તો નથી જ થતો; કેમકે તેને તો સેવા કરવી છે, સેવક કહેવડાવવાનો મોહ નથી. એવી સ્થિતિમાં તે જ્યાં પોતાની સેવાની આવશ્યકતા હોય છે ત્યાં જ તે લગાડે છે અને એમાં જ પોતાની સેવાની સાર્થકતા સમજે છે.

૨૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સેવા કર્યા પછી પરિણામની અનુકૂળતા-પ્રતિકૂળતા જોઈને સેવક હર્ષ-શોકમાં નથી ડુબી જતો. તે ઈચ્છે છે કે કૂળ સાફ હોય, પરંતુ તે પોતાના હાથની વાત નથી એમ માનીને સંતોષ ધરે છે. આપણે એક રાગીની સેવા કરી, તે સારો થઈ જાય તો અત્યંત આનંદની વાત, પરંતુ આપણા અનેક પ્રયત્નો છતાં તે મરી ગયો તો તેવી સ્થિતિમાં પોતાની સેવા ફેગટ ગઈ એમ જાણીને શ્વાસ ન કરવો જોઈએ. જો કે સફળતામાં હર્ષ અને વિફલતામાં વિષાદ થાય તે અજ્ઞાનને લઈને સ્વાભાવિક ગણાય છે, પરંતુ સાચી સેવામાં એવા હર્ષ-શોકને સ્થાન નથી. વસ્તુતઃ સેવકને સેવાના કાર્યમાંથી પુરસદ જ નથી મળતી કે તે અનુકૂળ-પ્રતિકૂળ પરિણામનો હર્ષ-શોક કરે. એને સેવા કરવામાં જ આનંદ છે અને સેવા ન કરવામાં જ શોક છે. સેવા કદીપણ ફેગટ નથી જતી. સેવા કરતી વખતે સાચા સેવકને આનંદ જ મળે છે, એવું પણ ન માનવું જોઈએ કે આપણે 'જે મનુષ્યની સેવા કરી તે સેવાને યોગ્ય ન હોતો. એમ માનવાથી પશ્ચાત્તાપ થાય છે જેને લઈને ઉત્સાહમાં ઉણપ આવે છે. એમજ ધારવું જોઈએ કે સૌ લગવાનસ્વરૂપ છે એથી કરીને સૌ આપણી સેવાને પાત્ર છે. આપણે તો આપણી શક્તિ અનુસાર કોઈની પણ સેવા કરવામાં આપણું અહોભાગ્ય માનવું જોઈએ.

પરમ સેવા તો એ છે કે જેના દ્વારા મનુષ્ય વિષયોના જંજાળથી છૂટીને શ્રી લગવાન તરફ લાગી જાય છે. પહેલાં મનુષ્યે એવી સેવા કરવાને લાયક બનવું જોઈએ અને પછી પોતાના આચરણ, સ્વભાવ, વર્તન, પ્રેમ અને ચેષ્ટાદ્વારા જગતના જીવોને લગવાન સન્મુખ કરવા જોઈએ. એટલું યાદ રાખવું જોઈએ કે લગવત્પ્રાપ્તિમાં જ દુઃખોની હંમેશને માટે નિવૃત્તિ હોય છે અને નિત્ય નિવિકાર સનાતન પરમ સુખની પ્રાપ્તિ હોય છે. એ જ જીવનનું પરમ ધ્યેય છે. એ ધ્યેયની પ્રાપ્તિમાં જે સહાયક બને છે તે જ પરમ સેવા કરે છે.

આલુ.



વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરના ૪૦ મો વાર્ષિક મહોત્સવ.

સભાની વર્ષગાંઠનો મંગળમય દિવસ જેઠ શુદ્ધ ૭ અને પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ સભાએ ઉજવેલ જયંતિ.

આ સભાને આલીશમું વર્ષ પૂરું થઈ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ એકતાલીશમું વર્ષ એસતું હોવાથી દર વર્ષ મુજબના કાર્યક્રમ અને ધોરણ અનુસાર નીચે મુજબ ધાર્મિક કાર્યો કરવામાં આવ્યા હતા.

૧ જેઠ શુદ્ધ ૭ રવિવારના રોજ આ સભાના મકાન (આત્માનંદ ભવન) ને ધ્વજ-તોરણ વગેરેથી શણગારી સવારના આઠવાગે પ્રથમ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદ-સૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની છત્રી પધરાવી સભાસદોએ પૂજન કર્યું હતું. ત્યારબાદ કલાક પછી નવ વાગે સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસુરિ મહારાજદેવ શ્રી પંચતીર્થની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ વોરા હરીસંગભાઈ ઝવેરચંદ તરફથી સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

તે જ દિવસે સાંજે ક. ૫-૩૦ ની ટ્રેનમાં દરવર્ષ મુજબ પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજશ્રીની જયંતિ જેઠ શુદ્ધ ૮ રવિવારના રોજ ઉજવવાની હોઈ શ્રી સિદ્ધાચળજી (પાલીતાણા) શુમારે સાઠ સભાસદ બંધુઓ ગયા હતા.

૨ જેઠ શુદ્ધ ૮ રવિવારના દિવસે શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર શ્રી આદીશ્વર પ્રભુના મંદિરના ચોકમાં શ્રી નવાણુ પ્રકારી પૂજા બહુ જ આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્વક ભણાવવામાં આવી હતી. તથા દેવગુરૂની આંગી રચવામાં આવી હતી અને બપોરના સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. એ રીતે દેવભક્તિ તથા ગુરુભક્તિ કરવામાં આવી હતી.



સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧ શ્રી ખુલ્લું જીવનપ્રભા તથા આત્મોન્નતિ વચનામૃતો:-આચાર્યશ્રી વિજય-કેશરસૂરીશ્વરનું જીવનવૃત્તાંત વિસ્તારપૂર્વક ઉપાધ્યાયજી (હાલના આચાર્ય) શ્રી દેવવિજયજી મહારાજે લખેલું આ બુકમાં આપવામાં આવેલ છે. આ જીવનવૃત્તાંત તેમના જીવનપર્યાંત પરિચિત ગુરુભાઈને હાથે જ લખાયેલ હોવાથી તેમજ તે મહાપુરૂષ પણ યોગાભ્યાસી અને વિદ્વાન હોવાથી અનુમોહનીય અને તે સ્વાભાવિક છે. પાછળ આચાર્ય મહારાજના અનુભવિત વચનામૃતો આપેલા છે જે મનનીય છે. ચરિત્ર મનનપૂર્વક વાંચવા જેવું છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦

૨ યોગદ્વિષ્ટિ સમુચ્ચય (ભાષાંતર) મૂળ સાથે આ બુકમાં પ્રગટ થયેલ છે. લેખક મહોપાધ્યાય શ્રી દેવવિજયજી મહારાજ છે. લેખ સરલ અને સાદી ગુજરાતી ભાષામાં હોવાથી વાંચકને સહેજ સમગ્રાય તેવું છે. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ અને બુક પ્રસિદ્ધકર્તા-શ્રી વિજયકમળકેશર ગ્રંથમાળા તરફથી શાહ હીરાચંદ મગનલાલ-ખંભાત.

૨૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૩ પૂર્વસૂરિસંગ્રહિત મહાભારત તત્ત્વસાર અને વ્યાખ્યાન વિવિધ વિષય ગ્રંથ:—સંશોધક અનુયોગાચાર્ય પં. શ્રી પ્રીતિવિજયજી ગણિવર. પૂર્વસૂરિ-સંગ્રહિત હસ્તલિખિત પ્રત ઉપરથી સંશોધન કરી પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. વ્યાખ્યાન કરનાર મુનિરાજ અને વક્તાઓને ખાસ ઉપયોગી આ ગ્રંથ છે. વેરાગ્યમયી આ ગ્રંથ હોવાથી પણ વાંચવા જેવો છે. પ્રકાશક શાહ ડાહ્યાભાઈ મહેકમલાલ પાંજરાપોળ-અમદાવાદ.

૪ સ્નાત્રપૂજા:—સંગ્રાહક શ્રી અનોપચંદજી મહારાજ. શ્રી દેવચંદજીકૃત વિધિ સહિત સ્નાત્રપૂજા આ શુકમાં છપાવવામાં આવેલ છે. ભાષા હિંદી હોવાથી મારવાડ, મેવાડ વિગેરે માટે ખાસ ઉપયોગી છે. પ્રકાશક શ્રી વર્ધમાન જ્ઞાનમંદિર ઉદેપુર. કિંમત રૂ. ૦-૧-૩

૫ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય:—(૨૦ મો વાર્ષિક રિપોર્ટ) પ્રસિદ્ધકર્તા સેક્રેટરીઓ:—મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા તથા ચંદુલાલ સારાભાઈ મોદી. વિસ્તારપૂર્વક રિપોર્ટ, આવક જવક ખર્ચ, વિદ્યાર્થીઓની કાર્યવાહી, અભ્યાસ વિગેરે આપવામાં આવેલ છે. મુંબઈ ઇલાકામાં ઉચ્ચ કેળવણી જૈન વિદ્યાર્થીઓને લેવા માટે એક જ સંસ્થા છે અને તેનું પરિણામ સાફ દેખાતું હોવા છતાં તેની સંપૂર્ણ આવશ્યકતા પૂરી થતી નથી. જૈન સમાજે તેની તમામ જરૂરીયાત પુરી પાડવાની જરૂર છે. અમો તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

૬ આર્હત જીવન જ્યોતિ (ચોથી કિરણાવલી) સચિત્ર.—પ્રયોજક અને સંપાદક પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા એમ. એ. પ્રકાશક બાબુશ્રી જીવનલાલ પનાલાલ. કિંમત સાત આના. ઉત્તરોત્તર ચડીયાતી થતી જતી આ ચોથી કિરણાવલી અમોને અભિપ્રાય મટે ભેટ મળેલ છે. તે ચલાવવાની શરૂઆત બાબુશ્રી પનાલાલ પી. જૈન હાઇ-સ્કુલમાં પાઠ્ય પુસ્તક તરીકે શિખવવાની શરૂઆત થઈ ચુકી છે. આવી સીરીઝ (પાઠ્ય પુસ્તક માટે) શાળાઓને ઉપયોગી થાય તેના જે જરૂર હતી તે પ્રકાશક મહારાજે પોતાના ખર્ચથી વિદ્વાન સંપાદક પાસે તૈયાર કરાવી તેની શરૂઆત કરાવી તે તે આવકારદાયક છે. એક વસ્તુને મૂળથી શરૂઆત કરવી તે કઠિન કાર્ય છે, પરંતુ તે વસ્તુ અનેક બુદ્ધિગ્ય વિચારક અને તેના નિષ્ણાતની સૂચના અભિપ્રાયોવડે તે સમાજ ઉપયોગી બને છે. એટલા માટે દરેક કિરણાવલીના માટે આવેલ સૂચના અભિપ્રાયો પણ પ્રકટ થવાની જરૂર અમો ધારીએ છીએ. પ્રકટ થયા પછી અભિપ્રાય અપાય છે, પરંતુ પ્રકટ થતાં પહેલાં જે જે સૂચનાઓ સંપાદક મહારાજને મળેલ હશે તે પ્રમાણેજ ઘણે ભાગે તે તે કિરણાવલી પ્રગટ થતી હોય તે સ્વાભાવિક છે. કિંમત સાત આના કંઈ વિશેષ છે. કાગળ અને છાપકામ બેઠએ તેવું સુંદર છે.

૭ શ્રી સુરત ધરમચંદ ઉદયચંદ જૈન જીર્ણોદ્ધાર ફંડ—/સં. ૧૯૮૮-૮૯-૯૦-૯૧ સુધીનો રિપોર્ટ હિસાબ. પ્રકાશક શેઠ જીવણચંદ ધરમચંદ જવેરી. તેત્રીશ વર્ષથી આ ખાતું વ્યવસ્થિત રીતે ચાલે છે અને તેના કાર્યવાહકો રિપોર્ટ પ્રકટ કરે છે જેથી ઘણી મોટી રકમનો જીર્ણોદ્ધારખાતે તેનો સહવ્યય થાય છે. હિસાબ પણ રીતસર છે. આ ખાતું વિશેષ પ્રમાણમાં તે રીતે સહવ્યય કરે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

॥ ॐ શ્રી પાર્શ્વનાથાય નમઃ ॥

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરનો

રિપોર્ટ.



(સં ૧૯૯૧ ના કાર્તિક સુદ ૧ થી ૧૯૯૧ ના આસો વદિ ૦) સુધીનો)

[૩૬મા વર્ષના.]

ગયા વર્ષનો આ રિપોર્ટ આપની સમક્ષ રજુ કરતાં અમોને આનંદ થાય છે; કે જે ગયા ફાગણ વદી ૨ મંગળવાર તા. ૧૦-૩-૧૯૩૬ ની મળેલી જનરલ મીટીંગમાં આવતાં વર્ષના બજેટ વગેરે સાથે પસાર થયેલ છે.) જે મહાન પરિવર્તન કાલમાંથી અત્યારે ભારતવર્ષની પ્રબળ પસાર થઈ રહી છે, થાય છે તેની થોડીધણી અસર આપણી સમાજને (આપણને સૌને) પણ થયા વગર રહી નથી. આમ જતાં પ્રગતિના પંથે જવાનો રસ્તો એ જ છે કે આપણી સમાજને અત્યારે મુખ્યત્વે જૈન સાહિત્ય પ્રચાર (જ્ઞાનોદ્ધાર) અને ધાર્મિક વ્યવહારિક અને પ્રકારની કેળવણીના કાર્યો પ્રથમ હાથ ધરવા જોઈએ. આવી સંસ્થાઓનું તો મુખ્ય કર્તવ્ય પણ તે જ હોતું જોઈએ. આ સભાએ ગુરુભક્તિ સાથે ૩૮ વર્ષમાં તેનાં પ્રગતિના શું શું કાર્યો કર્યાં છે, તેની હકીકત આગલા રિપોર્ટમાં જણાવેલ છે ત્યારે અહિં તો ગયા વર્ષમાં તેના ઉદ્દેશો સાચવી કાર્ય કરતાં આ સભા કેટલી વિશેષ પ્રગતિમાન થઈ તે જ હકીકત સંક્ષિપ્તમાં આપની સમક્ષ રજુ કરીએ છીએ.



ઉદ્દેશ અને હેતુ--આ સભાનું સ્થાપન સં. ૧૯૫૨ ના બીજા જેઠ સુદ ૨ ના રોજ સ્વર્ગવાસી ગુરુરાજ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજના નામસ્મરણાર્થે-ગુરુભક્તિ નિમિત્તે કરવામાં આવ્યું છે.

ઉદ્દેશ-જૈન બંધુઓ ધર્મસંબંધી ઉચ્ચ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે તેવા ઉપાયો યોજવા, ધાર્મિક અને વ્યવહારિક કેળવણીની વૃદ્ધિ માટે યથાશક્તિ પ્રયાસ કરવા, જૈન ધર્મના અત્યુપયોગી

૨

ગ્રંથો, આગમો, મૂળ, ટીકા, અવચૂરિ તેમજ ભાષાંતરના પ્રગટ કરી ભેટ, ઓછા મૂલ્યે કે મુદ્દલ કિંમતે આપી જ્ઞાનનો બહોળો ફેલાવો (સાહિત્યપ્રચાર) કરી જૈન સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ તથા સેવા કરવા, એક જૈન વિવિધ સાહિત્યનું જ્ઞાનમંદિર કરવા અને તેનાથી દરેકને લાભ સર્વરીતે આપવા, ફ્રી (મફત) વાંચનાલય, લાઇબ્રેરીથી જનસમાજને વાંચન પૂરું પાડવા અને અન્ય જૈન લાઇબ્રેરીને યથાશક્તિ સહાય કરવા વગેરે અને એવા બીજા જૈન શાસનની સેવાના દરેક કાર્યોમાં યથાશક્તિ ઉદ્યમ કરી સ્વપરજ્ઞાનવૃદ્ધિ કરવા વિગેરેથી આત્મોન્નતિ કરવાનો છે.

—•—

ખંધારણુ—પેટૂન સાહેબ, પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો અને વાર્ષિક મેમ્બરો ચાર પ્રકારનું છે. અને સભાસદ બંધુઓના હંકો, ફરજ અને સભા તરફથી મળતો આર્થિક, વ્યવહારિક, ધાર્મિક લાભ આ રીપોર્ટમાં સંક્ષિપ્તમાં આપવામાં આવેલ છે અને તેના લગતા ધારાધોરણુ તેમ જ સભાની કાર્યવ્યવસ્થા વિગેરેને લગતા ધારા, તેમ જ તેમાં જે છેલ્લી જનરલ મીટીંગમાં સુધારાવધારો થયેલ છે તે સાથે જુદી જુકમાં છપાવવામાં આવેલ છે.

—•—

જનરલ કમીટી—કુલ સભાસદો.

(તેમાં દિવસાનુદિવસ થતી જતી વૃદ્ધિ.)

આ સભામાં ચાર વર્ગમાં થઇ સં. ૧૯૯૦ની આખર સુધી કુલ ૩૭૮ સભાસદો હતા. તેમાં સં. ૧૯૯૧ ના આસો વદિ ૦)) સુધીમાં (પાંચ સભ્યોનો સ્વર્ગવાસ થયો, ૨૧ નહિ આપવાથી બે સભ્યો કમી થયા અને દસ સભ્યો નવા વધ્યા જેમાં પેટૂન સાહેબો ૨, પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો ૧૧૦, બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો ૩૩૩, વાર્ષિક મેમ્બરો ૧૯, *બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો ૭ અને *ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો ૧૨) કુલ મળી ૩૮૧ સભાસદો છે. જેમાં અહિંના ૧૨૫ તેમ જ બહારગામના ૨૫૬ છે. જેઓ શ્રીમંતો, આગેવાનો, વિદ્વાનો અને સાથે કેટલાક ગામના શહેરની પાઠશાળા, કન્યાશાળા, પુસ્તકાલયો, જ્ઞાનભંડાર તે ગામના શ્રી સંઘ અને સુશીલ બહેનો પણ છે, જે સભાની મહત્ત્વતામાં વધારો કરે છે. આ સિવાય પેટૂન સાહેબ અને કેટલાક નવા સભાસદો આ સાલમાં વધ્યા છે, તેની હકીકત હવે પછીના રિપોર્ટમાં આવશે. નવા થતાં સભાસદોના નામો તે વખતે જ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકમાં પ્રકટ કરવામાં આવે છે.

અમારે આનંદપૂર્વક જણાવવું જોઈએ અત્યાર સુધીમાં આ સભાના સભાસદોને સભા તરફથી પ્રગટ થયેલા ગ્રંથો વિવિધ સાહિત્યોના પ્રથમથી જ અનેક સંખ્યામાં કુલ હજારો રૂપિયાની કિંમતના ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવામાં આવેલ છે, જે પ્રમાણે કોઈપણ સંસ્થા આપી શકેલ નથી. સભાએ ઉદાર ભાવનાથી સભાસદોને ગ્રંથો ભેટ આપવાનું આ કાર્ય રાખેલ છે તે કાર્ય કાયમ રાખે જ છે.

*કેટલાક વખતથી ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર અને બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરોનો વર્ગ સભાએ કમી કરેલ છે.

૩

મેનેજીંગ કમીટી.

(સંવત ૧૯૯૨ ના ફાગણવદ ૨ મંગળવારના રોજ નવી નિમાયેલ છે તે.)

પ્રમુખ.

શેઠ શ્રી ગુલાબચંદ આણંદજી.

ઉપપ્રમુખ.

૧ સંઘવી નાનચંદ કુંવરજી. ૨ શાહ દામોદરદાસ દીવાળજી.

સેક્રેટરીઓ.

૧ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ. ૨. શેઠ હરજીવનદાસ દીપચંદ.

ટ્રેઝરર.

શેઠ અમૃતલાલ છગનલાલ.

સભાસદો.

- | | |
|-------------------------------|---------------------------------------|
| ૧. શાહ રતેલચંદ ઝવેરચંદ. | ૬. શાહ દીપચંદ જીવજીભાઈ બી.એ.બી.એસ.સી. |
| ૨. શાહ વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ બી.એ. | ૭. શેઠ નેમચંદ ગિરધરભાઈ. |
| ૩. શેઠ દેવચંદ દામજી. | ૮. સંઘવી અમરચંદ ધનજીભાઈ. |
| ૪. શાહ ગુલાબચંદ લક્ષ્મીભાઈ. | ૯. શાહ નગીનદાસ ઉત્તમચંદ. |
| ૫. શાહ મનદવજી ઝવેરભાઈ. | ૧૦. ભાવસાર હેમચંદ ગાંડાલાલ. |

કાર્યો:—

લાયબ્રેરી-ફ્રી વાંચનાલય—આ વાંચનાલયમાં સાત વર્ગો નીચે પ્રમાણે છે. લખેલી પ્રતોનો ભંડાર પણ જુદો છે. ન્યુસપેપરોમાં દૈનિક, અઠવાડિક, પખવાડિક, માસિક, ત્રિમાસિક થઈ કુલ નંગ ૫૨) સારા સારા આવે છે. જૈન અને જૈનેતર ભાષાઓ નિરંતર બહોળી સંખ્યામાં લાલ લે છે. કક્ષાવારી પ્રમાણે વાચકોની સુગમતા ખાતર તમામ જુકોતું લીસ્ટ પ્રકટ કરવામાં આવ્યું છે. ત્યારબાદ વધેલ પુસ્તકોની પુરવણી કરવાની છે.

સંવત ૧૯૯૧ ની આખર સાલ સુધીમાં કુલ પુસ્તકો ૯૮૦૦) રૂ. ૧૩૪૮૫-૩-૦ ના થયા છે, જે કુલ પુસ્તકો તેની કિંમત સાથે નીચે પ્રમાણે આપવામાં આવેલ છે. ત્યારબાદ વધેલા પુસ્તકોની હકીકત હવે પછી રિપોર્ટમાં આપવામાં આવશે.

વર્ગ ૧ લો જૈન ધર્મના છાપેલા પુસ્તકો. કુલ ૨૬૦૫ કિ. રૂ. ૩૨૬૦-૦-૦

વર્ગ ૨ જે જૈન ધર્મના આગમો છાપેલા. કુલ ૧૪૩. કિ. રૂ. ૧૧૨૩-૫-૦

૪

વર્ગ ૩ માં જૈન ધર્મની હસ્તલિખિત પ્રતો કુલ ૧૫૨૨. શુમારે પચીસ હજાર રૂપિયાથી વધારે કિંમતની.

વર્ગ ૪ થી સંસ્કૃત છાપેલા ગ્રંથો કુલ ૪૦૫ કિં. રૂ. ૧૨૨૩-૮-૦

વર્ગ ૫ માં નીતિ નાવેલ વિવિધ સાહિત્ય, હિંદી વગેરે કુલ ૩૬૧૦ કિંમત. રૂ. ૫૦૦૪-૬-૬.

વર્ગ ૬ માં અંગ્રેજી પુસ્તકો કુલ ૧૬૫ કિં. રૂ. ૫૦૪-૧૦-૬.

વર્ગ ૭ માં માસિકની ફાઇલ અને દિવાળીના ખાસ અંકો કુલ ૧૦૨૦ કિં. રૂ. ૨૩૬૬-૫-૦

સાતે વર્ગમાં કુલ પુસ્તકો ૯૮૦૦ રૂ. ૧૩૪૮૫-૩-૦ કિંમતના છે. અને ત્રીજા વર્ગની લખેલી પ્રતોની કિંમત શુમારે પચીસ હજાર રૂપિયા કરતાં વધારેની ગણી શકાય, તે જુદી છે.

લાઇબ્રેરીની સુવ્યવસ્થા માટે યુરોપીયન વિદ્વાનો જરમન પ્રોફેસર સુશ્રીજ સાહેબ, મીસ કૌંઝે, શ્રી ગાયકવાડ સરકારની સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરીના આ. ક્યુરેટર સાહેબ માતીભાઈ આમીન અને ગઇ સાલ આ સભાની વીઝીટ લેવા પધારેલ ખનારસ સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજના આ. પ્રીન્સીપાલ પ્રોફેસર આનંદશંકર આપુભાઈ ધ્રુવ સાહેબ અને ભાવનગર સ્ટેટ કાઉન્સિલના પ્રેસીડન્ટ નામદાર પટ્ટણી સાહેબ વગેરે અનેક જાહેર પુરૂષોએ આ વ્યવસ્થિત લાઇબ્રેરી માટે ઉંચા અભિપ્રાય આપવા સાથે પ્રશંસા કરેલ છે. આ શહેરમાં આવી બીજી જાહેર લાઇબ્રેરી એક પણ નથી. હજી વિશેષ પ્રગતિ માટે પ્રયત્નો શરૂ છે.

અન્ય જૈન લાઇબ્રેરીઆને સહાય—સ્વર્ગવાસી મુનિરાજ શ્રી લખિતવિજયજી મહારાજે પોતાના પુસ્તકોનો સંગ્રહ આ સભાને તેનો સહવ્યય થવા ભેટ આપ્યો હતો; જે સભાની લાઇબ્રેરીમાં તે તે ગ્રંથો હતા, જેથી આચાર્ય શ્રી વિજયવદ્ધલસૂરિજી મહારાજની આજ્ઞા અને ઉપદેશથી પુતા શ્રી આત્માનંદ જૈન લાઇબ્રેરી (જે થોડા વખતથી સ્થાપન થયેલ છે ત્યાં સારો લાભ લેવાતો હોવાથી) ઉપરોક્ત મુનિરાજના તે પુસ્તકોનો બધો સંગ્રહ તેનો સહવ્યય થવા પૂતા આ સભા તરફથી ભેટ મોકલવામાં આવ્યો છે.

૨. સભાનું વહિવટી-નાણા પ્રકરણીય ખાતું:-સભાના વહીવટ સહજ રીતે સમજી શકાય તે માટે જુદા જુદા તેર ખાતાઓથી ચલાવવામાં આવે છે, જેથી ઉપજ ખર્ચ જાણવામાં આવી શકે. તે સરવૈયા સાથે પાછળ આપવામાં આવેલ છે.

૩. જૈન સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું:-વિવિધ જૈન સાહિત્ય અને જ્ઞાનોદ્ધારના પ્રચાર માટે પ્રાચીન સંસ્કૃત, માગધી, મૂળ ટીકાના ગ્રંથો તથા જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથો, જૈન આગમો, કર્મવિપયક ગ્રંથો, ગુજરાતી ભાષાંતરના ગ્રંથો

૫

વગેરેનું પ્રસિદ્ધ કરવાનું બહોળી સંખ્યામાં શરૂ રહેલ કાર્ય. આ પાંચ પ્રકારે સાહિત્ય પુસ્તક પ્રકાશન ખાતું સભા કરે છે.

૧ શ્રી આત્માનંદ જૈન ગ્રંથ રત્નમાળા જેમાં સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, માગધી મૂળ શીકાના ગ્રંથો પ્રકટ થાય છે.

૨ પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિવિજયજી જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથમાળા. જેમાં ઇતિહાસિક ગ્રંથોનું પ્રકાશન થાય છે.

૩ શ્રી આત્મારામજી શતાબ્દિ સીરીઝ-શ્રી શતાબ્દિ મહોત્સવના સ્મરણ નિમિત્તે જેમાં પ્રાચીન સંસ્કૃત પ્રાકૃત યા ગુજરાતી ભાષાના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થાય છે.

૪ સાધુ સાધ્વી મહારાજ તથા જ્ઞાનભંડારેને ખાસ ભેટ માટેનું પ્રકાશન ખાતું.

૫ સભા તરફથી પ્રકટ થતા સભાની માલેકીના ગ્રંથો. તથા જૈન બંધુઓ તરફથી સીરીઝ તરીકે પ્રગટ થતાં ગ્રંથો અને આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ભેટ અપાતા ગ્રંથો. તે સર્વ પેટ્રન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને અત્યાર સુધી ધારા પ્રમાણે બધા ગ્રંથો ભેટ આપવામાં આવ્યા છે અને અપાય છે સંસ્કૃત માગધી પ્રગટ થાય તો તેના અભ્યાસીને, લાઇફ મેમ્બરો મંગાવે તેને તે પણ ભેટ આપવામાં આવ્યા છે.

સભા તરફથી પ્રગટ થતા ગ્રંથો મુદ્દત કિમતે કે ઓછી કિમતે સીરીઝના ગ્રંથો ધારા પ્રમાણે કિંમતથી અન્યને આપવામાં આવે છે.

અત્યાર સુધીમાં ઉપરોક્ત જાણાવેલ ગ્રંથો સભાસદોને ભેટ આપવામાં આવેલ ગ્રંથોની તેઓ સાહેબ એક લાઇબ્રેરી કરી શક્યા છે.

અત્યાર સુધીમાં મુનિ મહારાજો, જ્ઞાનભંડારો, પાશ્વિમાત્ય વિદ્વાનો અને સંસ્થાઓને ફલ મળી રૂ.૨૦૦૮૬-૩૦ ગ્રંથો તો સભાએ (તદન ક્રી) ભેટ આપેલા તે જુદા છે. અડધી અઢપ કે ઓછી કિંમતે આપેલા તે જુદા છે. લાઇફ મેમ્બરોને અત્યાર સુધીમાં આપેલા ગ્રંથોની પણ દબરોની સંખ્યાની મોટી રકમ છે તે જુદી છે. અમારા ધારવા પ્રમાણે હિંદુસ્તાનની કોઇપણ જૈન સંસ્થાએ આટલું અને આવું સુંદર સાહિત્યપ્રચારનું કાર્ય અને ભેટનું કાર્ય કરેલ નથી. તે થવાનું કારણ ગુરૂકૃપા હોવાથી અમોને આનંદ થાય છે. હજુ તેવું જ પ્રકાશન અને ભેટનું કાર્ય સંયોગ પ્રમાણે ચાલુ છે અને ચાલુ રહેશે, જેથી આ સભાની પ્રતિષ્ઠા, ગૌરવ અને જ્ઞાનભક્તિમાં પ્રશંસા સાથે વધારો થતો જાય છે. ગયા વર્ષમાં શ્રી અનારસ હિંદુ સેન્ટ્રલ કોલેજના આ પ્રીન્સીપાલ પ્રોફેસર શ્રીયુત્ત આનંદ-શંકર આપુભાઈ ધ્રુવ સાહેબ જેવા સાક્ષરો અને અત્રે રાજ્યની સ્ટેટ કાઉન્સીલના પ્રેસી. સાહેબ નામદાર પ્રભાશંકરભાઈ પદ્મણી સાહેબે સભાએ પધારી સાહિત્ય પ્રકાશનખાતું નજરે જોઇ વળા ખુશી થયા હતા. અને બીજા દિવસે પ્રજ્ઞની જાહેર મીટીંગમાં સભાના પ્રકાશ થતાં પ્રાચીન સાહિત્ય માટે મહેરબાન ધ્રુવ સાહેબે મુક્તકંઠે વખાણ કર્યા હતા, અને

૬

બનારસ કોલેજની લાઇબ્રેરી માટે ભેટની માગણી કરતા સભાએ તેનો સ્વીકાર કર્યો હતો. જેટલા જેટલા પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનો દર્શનશાસ્ત્રના અભ્યાસીઓ અંત્ર આવ્યા છે તેઓ પ્રગટ થયેલ પ્રાચીન સાહિત્ય જોઇ ખુશ થયા છે. અભિપ્રાય લખી ગયા છે.

૧ શ્રી આત્માનંદ જૈન રત્નગ્રંથમાળા-સં. ૧૯૯૧ની આખર સાલ સુધીમાં પ્રાકૃત સંસ્કૃત, મૂળ, ટીકા વગેરે વિવિધ વિવિધ સાહિત્ય અને આગમોના મળી કુલ ૮૩ ગ્રંથો પ્રકટ થયા છે. નવા ગ્રંથોનું કાર્ય નીચે પ્રમાણે શરૂ છે.

નવા પ્રકાશનોમાંથી વસુદેવહિંડિનો ત્રીજો ભાગ, બૃહત્ કલ્પસૂત્રનો બીજો, ત્રીજો અને ચોથો ભાગ થોડા વખતમાં પ્રગટ થશે. કર્મગ્રંથ પદ્મો તથા દુકો છપાય છે. એ અને બીજા કાર્યોની યોજના શરૂ છે. હાલ શુભારે એક લાખ શ્લોક પ્રમાણનું કાર્ય સંશોધક...પ્રેસ દ્વારા અને છપાતું શરૂ છે વગેરે.

૨ પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિવિજયજી ગ્રંથમાળાના સાત ગ્રંથો પ્રકટ થઇ ગયા છે. હાલ તે કામો સંયોગવશાત્ મુલતવી રહેલ છે.

૩ શ્રી આત્મારામજી જન્મ શતાબ્દિ સીરીઝ ગ્રંથમાળા તરફથી નીચેના કેટલાક ગ્રંથો પ્રગટ થયા છે, કેટલાક નિર્ણયસાગર પ્રેસ-મુંબઈમાં છપાય છે અને બીજા નવા ગ્રંથોની યોજના શરૂ છે.

૧ શ્રી વીતરાગ મહાદેવ સ્તોત્ર મૂળ કિંમત રૂ. ૦-૨-૦

૨ શ્રી પ્રાકૃત વ્યાકરણ અષ્ટમ અધ્યાયી સૂત્રપાઠ રૂ. ૦-૪-૦

૩ શ્રી વીતરાગ મહાદેવ સ્તોત્ર મૂળ સાથે ભાષાંતર રૂ. ૦-૪-૦

૪ શ્રી વિજયાનંદસુરિશ્ચરજી જીવનચરિત્ર રૂ. ૦-૮-૦

૫ શ્રી નવસ્મરણાદિ સ્તોત્રસંદેહ રૂ. ૦-૪-૦

૬ શ્રી ચારિત્ર પદ-પંચતીર્થ અને શ્રી પંચપરમેષ્ઠી પૂજન રૂ. ૦-૨-૦

૭ શ્રી ત્રિષષ્ટિ શક્તાકા પુરૂષ ચરિત્ર દશ પર્વો મૂળ મૂળ ૮ વાતુપરાયણ

૮ વૈરાગ્યકલ્પલતા (શ્રી યશોવિજયજીકૃત પ્રાકૃત વ્યાકરણ દુર્લભ વૃત્તિ)

આ સીરીઝના નંબર ૪ શ્રી આત્મારામજી જીવનચરિત્ર ગ્રંથ આ સભાના દરેક સભા-સદ્યોને આચાર્યશ્રીવિજયવલ્લભસૂરીશ્ચરજીની આજ્ઞા અને મુનિરાજ શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજની શુભ દયગ્રાથી ભેટ આપવાનો છે અને તે પ્રમાણે હવે પછીના આ સીરીઝના છપાતા ગ્રંથો પણ આ સભાના સભ્યોને તેવીજ ઉદારતા બતાવી ભેટ આપવાની અને મહાત્માઓને વિનંતિ કરી ચે છીએ. આ રીતે આ સભાના સભાસદ થનાર જૈન બંધુઓ, જહેનોને આર્થિક દ્રષ્ટિએ પણ અપરિમિત લાભ છે. શ્રી આત્માનંદ જૈન ગ્રંથમાળાના (ગુજરાતી) વગેરે ગ્રંથો તથા જૈન બંધુઓ તરફથી ધારા પ્રમાણે પ્રગટ થતી ગ્રંથમાળા વગેરે મળી સંવત્ ૧૯૯૧ ની આખર સાલ સુધીમાં ૭૨ ગ્રંથો પ્રગટ થયા છે.

૭

હાલમાં પ્રગટ થયેલા નવા ગ્રંથો.

૧. શ્રી શત્રુંજય ઉદ્ધાર યાત્રે સમરાશાહ. કપાશી મેઘજી ઝવેરભાઈ તરફથી આર્થિક સહાયવડે.

૨. શ્રી શત્રુંજય વર્તમાન ઉદ્ધાર અને કર્માશાહનું જીવનચરિત્ર. શેઠ હેમચંદ મંગળચંદની આર્થિક સહાયવડે.

૩. શ્રીપાળ રાજનો રાસ. વારિયા ધરમશી ઝવેરભાઈ ત્રાપજ (સીરીઝના ગ્રંથ તરીકે) ની આર્થિક સહાયવડે.

૪. પાંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર અર્થ સહિત. સહોત જગજીવનદાસ કુલચંદ. તેમના પીતાશ્રીના સ્મરણાર્થે સીરીઝના ગ્રંથ તરીકે.

આ સાલ (સંવત્ ૧૯૬૨)માં પ્રગટ થયેલ ગ્રંથોની સીરીઝ તરીકેની હકીકત હવે પછી જણાવવામાં આવશે.

છપાય છે.

૫. શ્રી મહાવીર ચરિત્ર (ભાષાંતર) શ્રી ગુરુચંદ્રસૂરિકૃત શેઠ માણેકચંદ જેચંદભાઈની સીરીઝના ગ્રંથ તરીકે (આર્થિક સહાયવડે.)

ઉપર પ્રમાણે સહાય આપનાર જંબુઓનો આભાર માનવામાં આવે છે.

જ્યારે જ્યારે ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થાય છે ત્યારે ત્યારે તેની જગહેર ખચર શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશમાં અપાય છે અને વધારે સંખ્યા (ચાર-પાંચ) તૈયાર થાય ત્યારે અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને પ્રથમ સૂચના અને પછી ભેટ મોકલવામાં આવે છે.

જૈન ગૃહસ્થો તરફથી પ્રગટ થતી સીરીઝ ગ્રંથમાળા:—

સંવત્ ૧૯૬૦ સુધીમાં ૧૫ ગૃહસ્થો તથા જાહેનો તરફથી સીરીઝના ધારા પ્રમાણે રકમ આવતાં જે જે ગ્રંથો પ્રગટ થયા છે તેની નોંધ અગાઉ આપવામાં આવેલ છે. નવી રકમો સીરીઝ માટેની આવેલ જે ઉપર ખતાવેલ નંબર ૩-૪-૫ માં છે તે તે ઉદાર નરરત્નો તરફથી આવેલી છે; માટે તેઓનો આભાર માનવામાં આવે છે.

ઉપર પ્રમાણે સીરીઝના ગ્રંથો પણ વધારે પ્રમાણમાં પ્રગટ થતાં હોવાથી જૈન સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ સાથે આ સમામાં થતા લાઇફ મેમ્બરોને પણ જાહેના પ્રમાણમાં તેટલો લાભ મળે છે, જેથી હવે પછી સરતા સાહિત્યનો જાહેનો પ્રચાર સભા કરી શકશે તે નિઃસંદેહ છે.

૪ ધાર્મિક અને વ્યવહારિક કેળવણીને ઉત્તેજન—દર વર્ષે શ. ૩૦૦) જૈન વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ તરીકે, શ. ૧૨૫) શ્રી ઉજ્જમયાઈ જૈન કન્યાશાળાને મદદના મળી શુભારે સંવાચારશે" રૂપિયા અપાય છે. અનુકૂળતાએ વિશેષ આપવા સભાની શુભ

૮

આકાંક્ષા છે. ગામ કેકરી-મારવાડ જૈન વિદ્યાલય અને જૈન પાઠશાળાને જે વર્ષ થયાં ૩૧ ૬૦) ની રકમ મદદ તરીકે અપાય છે. હજી પણ વિશેષ ભંડોળ કરી વિશેષ ઉનેજન આપવા પ્રયત્ન સરૂ છે.

૫ શ્રી ઉજ્જમખાઈ જૈન કન્યાશાળા:—તો વહીવટ આ સભાને તેની કમીટી તરફથી સુપ્રત થયેલ હોવાથી તેનો વહીવટ ધાર્મિક શિક્ષણને સહાય તેમજ મદદ આપવા સાથે કરે છે.

૬ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ:—માસિક તેત્રીશ વર્ષથી પ્રકટ કરવામાં આવે છે. ઉત્તમ લેખો, પુસ્તકોની સમાલોચના, વર્તમાન સમાચારો વગેરે આપવામાં આવે છે. અને કાષ્ઠપ્રભુ માસિક દરેક વખતે જે અત્યાર સુધી નથી આપી શકતું તેવા સારા સારા અનેક-વિધ સાહિત્યના ઉત્તમ ગ્રંથો વધારે ખર્ચ કરી માસિકની આવક કે કમાણીની દરકાર નહિ રાખી ગ્રાહકોને ભેટ દરવર્ષે અપાય છે, જેની નોંધ તે તે વર્ષે આત્માનંદ પ્રકાશમાં આપવામાં આવે છે. અને માસિક મુદ્દતથી ઓછા લવાજમે ગ્રાહકને અપાય છે, જેથી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોની સંખ્યા પણ દિવસાનુદિવસ વૃદ્ધિ થતી જાય છે.

૭ સ્મારકફંડો:—આ સભા હસ્તક શ્રીયુત મુળચંદ નયુભાઈ કેળવણી ઉનેજન સ્મારક ફંડ, તેમજ બાળ પ્રતાપચંદજી ગુલાચંદજી સ્કોલરશીપ ફંડ, તથા કેળવણી મદદ ફંડ અને શ્રીયુત બોડીદાસ ધરમચંદ નિરાશ્રિત મદદ ફંડ ચાલે છે, જેમાં તેના ઉદ્દેશ પ્રમાણે તે તે ખાતામાં સહાયો અપાય છે.

૮ જયંતીઓ:—પ્રાતઃસ્મરણીય ગુરૂરાજ શ્રી વિજયપાનંદસૂરજીરાજીની જેટ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર. તથા પૂજ્યપાદ ગુરૂચર્ય શ્રી મુળચંદજી મહારાજની માગશર વદિ ૬, શાંતિમૂર્તિ શ્રી વિજયકમળસૂરિજીની આસો શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ આ શહેરમાં દેવગુરૂભક્ત-પૂજન-સ્વામીવાત્સલ્ય વગેરેથી દરવર્ષે સભા તરફથી ઉજવાય છે.

૯ સભાની વર્ષગાંઠ —દર વર્ષે જેટ શુદ્ધ ૭ ના રોજ સભાના મકાનમાં પ્રભુ પદરાવી પૂજન ભણાવતા વિગેરેથી સભાના મકાનમાં દેવગુરૂભક્તિ કરવા સાથે સ્વામીવાત્સલ્ય કરવા સાથે ઉજવવામાં આવે છે.

૧૦ જ્ઞાનભક્તિ:—દરવર્ષે જ્ઞાનપંચમીને દિવસે જ્ઞાન પદરાવી ભક્તિ કરવામાં આવે છે.

૧૧ આનંદ-મેલાપ:—દર એસને વર્ષે જ્ઞાનપૂજન કર્યા પછી કૃષ્ણપાઠ તે ખાતે આવેલ રકમના જાજમાંથી સભાસદોને આપવામાં આવે છે,

૧૨ જૈનઅંધુઓને મદદ:—મદદ આપવા યોગ્ય જૈન અંધુઓને સભાને અમુક અંધુઓ તરફથી આવેલી રકમથી તેમની ઇચ્છા પ્રમાણે આર્થિક સહાય અપાય છે.



શ્રી સભાનું વહીવટીખાતું.

(સં. ૧૯૯૧ ના આશો વદી ૩૦ સુધી)

૧ શ્રી સભા નિભાવ ફંડ.

જ

ઉ

૧૫૫૧) આફી દેવા

૬૯૧૧ વ્યાજ

૩૦૦) લાઈફ મેમ્બરો રવર્ગવાસ પામતાં
આવેલ લવાજમનો હવાલો

૧૯૨૦૧૧

૯૧૯૧૧ ખર્ચમાં તૂટતો હવાલો રૂ.

૮૦૭૧ ના લાઈફ મેમ્બરના

ભેટના પુસ્તકો ત્રણ વર્ષના ભેગા

ઉધર્યા તેથી મોટી રકમ આ

ખાતામાંથી લેવી પડી.

૧૦૦૧) આફી દેવા

૧૯૨૦૧૧

૨ સભાસદોની ફી ખાતું.

જ

ઉ

૨૩૪૧૧ આફી દેવા

૭૦૧ વાર્ષિક મેમ્બરોની ફીના

૧૦૩૩૧ લાઈફ મેમ્બરોની ફીના વ્યાજના

૭૪૧૧૧ ભેટના પુસ્તકોની વધારાની
ફીમતના

૧૪૧૩૧૧

૩૭૩૧૧ મેમ્બરોને માસિક ભેટ મોકલ્યા

તેના ખર્ચનો હવાલો

૧૦૨૧૧૧ ખર્ચખાતાનો હવાલો

૮૦૭૧ લાઈફ મેમ્બરોને પુસ્તકો ભેટ
આપ્યા૪૫) મેમ્બરોના લવાજમ ન પતવાથી
માંડી વાળ્યા.

૮૫) આફી દેવા

૧૪૧૩૧૧

૧૦

૩ પહેલા વર્ગના લાઘઈ મેમ્બર ખાતું.

જ

ઉ

૧૦૯૦૧) આકી દેવા
૧૦૧) નવા મેમ્બરની શીના
૧૧૦૦૨)

૧૧૦૦૨) આકી દેવા

૪ બીજા વર્ગના લાઘઈ મેમ્બર ખાતું.

જ

ઉ

૧૧૩૫૧) આકી દેવા
૫૦૦) નવા મેમ્બરની શીના
૧૧૮૫૧)

૨૦૦) મેમ્બરો સ્વર્ગવાસ પામતાં સલા
નિલાવ ફંડ ખાતે હવાલો

૧૧૬૫૧) આકી દેવા
૧૧૮૫૧)

૫ ત્રીજા વર્ગના લાઘઈ મેમ્બર ખાતું.

જ

ઉ

૩૦૦) આકી દેવા

૬ શ્રી આત્માનંદ ભવન મકાન ખાતું.

જ

ઉ

૭૫૧) ભાડાના
૨૧૨૪૫૫૮ આકી લેણા
રૂા. ૨૧૯૯૬૮૮

૨૦૬૧૦૧૮૮ આકી લેણા.

૬૨૧૧ વામો

૬૧૧૧૧૧૧૧૧ મકાનની ઉત્તરબાજુ ભોંયતળીયે
એકઢાળીયું હતું તે કાઢી, પહેલે
માથે એક રૂમ કરી, બીજા
માળની અગાશી સાથે જોડી
દબને આ રૂમના માથે અગાસી
કરી તેના ખર્ચના.

૭૧૧૧૧ બ્યાજના

૨૧૯૯૬૮૮

૧૧

૭ શ્રી આત્માનંદ ભવનની ઉત્તરઆશ્રુનું નવા મકાનનું આતું.

જ

ઉ

૧૧૫) ભાડાના
૩૬૬૮૧૧૧૧૧૧૧ આફી બેળા
૩૭૮૩૧૧૧૧૧૧

૩૩૭૦૧૧૧ આફી લેણા
૧૫૧૧૧ વ્યાજના
૧૫) વીસે
૨૪૬૧૧૧૧૧ મકાનમાં ભોંયતળીએ લાદી
જડાવી તથા નીચેના ઓરડામાં
જળીયા વગેરે નવા મૂકાવ્યા
તેના અર્ચના.

૩૭૮૩૧૧૧૧૧

૮ શ્રી સાધારણ આતું.

જ

ઉ

૨૫૧૧૧ આફી દેવા
૭૭૧૧૧ પુસ્તક વેચાણમાંથી રૂ ૬૦સહ
૩૨૬૧૧૧

૧૧૧૧ પરચુરણ અર્ચના
૧૨૫) અર્ચખાતાનો હવાલો
૧૬૩) આફી દેવા
૩૨૬૧૧૧

૯ શ્રી સિદ્ધાયગજ ઉપર શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતિ (સાધારણ) આતું.

જ

ઉ

૧૩૦૪૧૧૧ આફી દેવા
૫૮૧૧ વ્યાજના
૧૩૬૩૧

૬૧૧ ગોઠીને સંભાળ રાખવાના સં.
૧૬૬૦ ની સાલના પગારના
૧૩૫૬૧૧ આફી દેવા
૧૩૬૩૧

૧૨

૧૦ શ્રી સૂળચંદલાધ સમારક ફંડ ખાતું.

જ	ઉ
૪૪૭) આફી દેવા રૂ. ૧૦૦૦) ના	૮૩૧ સ્કોલરશીપના
બોન્ડ ટ્રસ્ટીઓના નામે છે	૪૩૮) આફી દેવા
તે ઉપરાંત	
૭૦૧ વ્યાજના	૫૧૭
૫૧૭	

૧૧ શ્રી બોડીદાસભાઈ સમારક ફંડ.

જ	ઉ
૧૬૦૧૧ આફી દેવા રૂ. ૧૦૦૦) ના	
બોન્ડ ટ્રસ્ટીઓના નામે છે	
તે ઉપરાંત	
૫૮૧૧ વ્યાજના	
૨૧૮૧	

૧૨ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૨ નું ખાતું.

જ	ઉ
૫૪૬૧૧ લવાજમ	૮૩૦) જ્ઞાન છપાઈ, કાગળ, બાઈકીંગ
૩૭૩૧ મેમ્બર શી ખાતેથી	૧૪૫૧૧૧ પોસ્ટ ખર્ચ
૪૪૭૧ બોટના જ્ઞાન ખાતેથી	૧૬૬૧ ભેટની ચુકના
૧૩૬૭૧	૪૫૧૧૧ પરચુરણ ગ્રંથોક, પટ્ટી વગેરે
	૮૬૧ લેખકોને લખાઈના
	૪૭૧ વી. પી. પાછા આવ્યા તેના
	પોસ્ટ ખર્ચના
	૧૩૬૭૧

૧૪

ડેકસ્ટોક અને સ્ટોર.

(સંવત ૧૯૯૧ ના આશો વદી ૩૦ સુધીના)

શ્રી જ્ઞાનઆતા સામાન.

- ૧૨૦૯) લાહણેરીના પુસ્તકોના તથા પરચુરણ સામાન ભરવાના ક્યાટો નંગ ૧૭
- ૪૭૭) વેચાણના પુસ્તકો માટેના મોટા ક્યાટો નંગ ૪
- ૧૭૧૪ પુસ્તકો ભરવાની પેટીઓ નંગ ૫, છોડ રાખવાની પેટી ૧, પેપરો રાખવાનું ખાનું, ક્યાટના દાળીયા-લાકડાનું નક્શીદાર ત્રોગડું વિગેરે.
- ૧૩૫) શ્રી ગુરુમંદિર માટે આરસના સિંદાસન નં. ૨
- ૧૬) ક્યાટોના તાળા નં. ૪૫
- ૯૭૦૧ ભરેલા છોડ (૩) તથા રૂપાની ક્વણી પાકું.

૨૯૭૮૧૧

શ્રી સાધારણઆતાનો સામાન.

- ૧૦૦૪) મુનિરાજના ફોટાઓ ઓછલપેષ્ટ તથા બીજા નાના મોટા વિગેરે.
- ૧૦૭૧ મૂળચંદ્ર નથુલાલનો ઓછલ પેષ્ટ ફોટો
- ૭૫૧૧ પરચુરણ ફોટાઓ
- ૭૮૦) આંકડાઓ, ખુરશીઓ, ટેબલો નાના-મોટા, ધડીઆળ, ગાદી-તકીયા, ફાનસ, બજમો, ગાલીઓ, કોર્પીંગપ્રેસ, પાટ, તામના બોર્ડો, મેજ વિગેરે
- ૧૪૭) તીજોરી, ટેબલકલોથ, ધ્વજ-પતાકા, કપ રકાળી વગેરે.

૨૧૧૪૧

કુલ રૂ. ૫૦૮૨૧૧

ઉપર પ્રમાણે સંક્ષિપ્તમાં કિંમત સાથે જણાવેલ છે, પરંતુ વિસ્તારથી તમામ વિગત સાથે સંવત ૧૯૯૧ ની આતાવહીના ચોપડાના પુઠે લખાયેલ છે.

શ્રી બૃહતકલ્પસૂત્ર બીજો ભાગ.

(મૂળ, ભાષ્ય, ટીકા સહિત)

અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો બીજો ભાગ પ્રાચીન ભંડારોની અનેક-લિખિત પ્રતો સાથે રાખી અથાગ પરિશ્રમ લઈ સાક્ષરવર્યો મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે.

પ્રથમ ભાગ કરતાં બાર ફોર્મનો વધારો થતાં ઘણાજ મોટો ગ્રંથ થયેલ છે અને તે સુંદર ખુબી ઉંચા ટકાઉ કાગળ ઉપર, સુંદર શાસ્ત્રી અક્ષરોમાં શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં મોટો ખર્ચ કરી છપાવેલ છે. સુશોભિત મજબુત બાઈન્ડીંગ થયું છે. આવું પ્રાચીન સાહિત્ય સુંદર રીતે પદ્ધતિસરનું પ્રકાશન ફક્ત આ સભા જ કરે છે. જૈન જૈનેતર વિદ્વાનો અને હિંદની કોલેજના પ્રોફેસરો, પાશ્ચિમાત્ય અનેક વિદ્વાનો મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરે છે.

અધીં કિંમતે.

શ્રી આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિના શુભ પ્રસંગે સં. ૧૯૯૨ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ થી બાર માસ માટે શ્રી આત્મારામજી મહારાજકૃત નીચેના પુસ્તકો અધીં કિંમતે આપવામાં આવશે (સીલીકમાં હશે ત્યાં સુધી).

	મૂળ કિંમત.	અધીં કિંમત.
તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ.	૧૦-૦-૦	૫-૦-૦
જૈનધર્મવિષયક પ્રશ્નોત્તર.	૦-૮-૦	૦-૪-૦
આત્મવલ્લભ સ્તવનાવળી.	૦-૬-૦	૦-૩-૦
	લખો:—	

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ભાષાંતર)

શ્રી પૂર્વાચાર્યના મૂળ ગ્રંથનું શુદ્ધ અને સરલ ભાષાંતર
(છપાય છે)

આ ગ્રંથ જેમાં ચોવીશ તીર્થંકર ભગવાનના ઘણા સંક્ષિપ્તમાં ચરિત્રો આપવામાં આવેલ છે. આટલા ટુંકા, અતિ મનોહર અને બાળજીવો સરલતાથી તરતજ ગ્રહણ કરી શકે બદકે કંઠાગ્ર પાણુ કરી શકે તેવા સાદા, સરલ સુંદર ચરિત્રો આ ગ્રંથમાં છે જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા, જૈન વિદ્યાલયમાં ઐતિહાસિકશિક્ષણ તરીકે ચલાવી શકાય તેવું છે, મદદની જરૂર છે. આર્થિક સહાય આપનારની ઈચ્છા મુજબ અલ્પ કિંમતથી કે વિના મૂલ્યે સભાના ધારા પ્રમાણે ભેટ પણ આપી શકાશે.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકના ગ્રાહકોને નમ્ર સૂચના.

આવતા માસમાં ભેટની બુકની હકીકત જણાવવામાં આવશે.

આ માસિકનું તેત્રીશમું વર્ષ આવતા અશાઠ માસના અંક સાથે પુરું થાય છે.

ગ્રાહકોને વારંવાર વી. પી. પોસ્ટના ખર્ચના બોજામાં ન ઉતરવું પડે માટે અમે એક વર્ષનું લવાજમ ગ્રાહકો પાસે લેણું રહેવાં દઈ, બે વર્ષના લવાજમનું એક સાથે વી. પી. કરીએ છીએ.

સં. ૧૯૯૧ ના શ્રાવણથી સં. ૧૯૯૨ ના અશાઠ સુધીના એક વર્ષના લવાજમના રૂ. ૧-૪-૦ લેણા રહે છે, તે તથા સં. ૧૯૯૨ ના શ્રાવણથી સં. ૧૯૯૩ ના અમાઠ માસ સુધીના લવાજમના રૂ. ૧-૪-૦ મળી કુલ વર્ષ બે (આત્માનંદ પ્રકાશ પુસ્તક ૩૩, ૩૪) ના લવાજમના રૂ. ૨-૮-૦ અને ભેટની બુકના પોસ્ટેજના રૂ. ૦-૩-૦ મળી કુલ રૂ. ૨-૧૧-૦ આપશ્રી, મનીઓર્ડરથી મોકલવી આપવા કૃપા કરશે.

આપને ગ્રાહક રહેવા ઈચ્છા નહોતી તો, ચડેલા લવાજમના રૂ. ૧-૪-૦ મનીઓર્ડરથી મોકલીને આપની ઈચ્છા જણાવશો પરંતુ વી. પી. પાછું વાળી આ જ્ઞાનખાતાને નુકશાનીમાં ન ઉતારશો.

આપના તરફથી કંઈપણ જવાબ નહીં આવે તો આપને ગ્રાહક તરીકે ચાલુ રહેવા સંપૂર્ણ ઈચ્છા છે, તેમ માની દરવર્ષ મુજબ વી. પી. કરવામાં આવશે, જે આપ સ્વીકારી લેશો.

મનીઓર્ડરથી નાણા મોકલવાથી વી. પી. પોસ્ટેજ ખર્ચનો આપશ્રીને ખચાવ થાય છે. તે વસ્તુ ઉપર આપશ્રીનું ખાસ ધ્યાન ખેંચવામાં આવે છે.

કાયમી ગ્રાહકોને વિનંતિ કે દરવર્ષે લવાજમ ભરવું ન પડે અને એકજ વખત રૂપિયા પચીસ આપવાથી જીંદગી સુધી આત્માનંદ પ્રકાશ (તેની ભેટની બુક સાથે) ભેટ મળી શકશે. કેટલાક ગ્રાહકો થયા છે જેથી તેમ થવા અન્યને વિનંતિ છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.